

Ευρωπαϊκά Κρίσι Συμφωνία
1723/2

ΠΡΟΣΩΡΙΝΟΣ ΝΟΜΟΣ

ΠΕΡΙ

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΕΙΣ ΕΝ ΤΗ ΕΠΙΣΗΜΩ ΕΦΗΜΕΡΙΔΙ

τῆ 25 Ὀκτωβρίου 1333—1917

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ : 1) Εισηγητικὴ ἔκθεσις τῆς Νομοθετικῆς Ἐπιτροπῆς, 2) Τὸ κείμενον, 3) Αἱ ποινικαὶ διατάξεις καὶ 4) Ὁ Κανονισμὸς, ὁ ἀφορῶν τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου περὶ οἰκογενειακοῦ δικαίου.

ΚΑΤΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΝ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΦΥΤΟΥ

ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ ΚΑΛΛΙΠΟΛΕΩΣ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1918

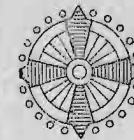
ΠΡΟΣΩΡΙΝΟΣ ΝΟΜΟΣ
ΠΕΡΙ
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΕΙΣ ΕΝ ΤΗ ΕΠΙΣΗΜΩ ΕΦΗΜΕΡΙΔΙ
τῆ 25 Ὀκτωβρίου 1333—1917

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ: 1) Εισηγητικὴ ἔκθεσις τῆς Νομοθε-
τικῆς Ἐπιτροπῆς, 2) Τὸ κείμενον, 3) Αἱ ποινικαὶ
διατάξεις καὶ 4) Ὁ Κανονισμὸς, ὁ ἀφορῶν τὴν ἐφαρ-
μογὴν τοῦ νόμου περὶ οἰκογενειακοῦ δικαίου.

ΚΑΤΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΝ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΦΥΤΟΥ
ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ ΚΑΛΛΙΠΟΛΕΩΣ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ
ΕΚ Τ. Υ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1918

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ

ΠΕΡΙ

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

Ὡς γνωστὸν, ἐν τοῖς ζητήμασι τοῦ γάμου, τῆς διαλύσεως τοῦ γάμου καὶ τῆς ἐξ αὐτοῦ ἀπορροῦσης διατροφῆς, ἐδέησεν ἵνα παραχωρηθῆ δικαστικὸν δικαίωμα (Χάκκι-Καζά) εἰς τοὺς θρησκευτικοὺς ἀρχηγοὺς τῶν μὴ Μουσουλμάνων, ἐφαρμοζομένων ἐν τοῖς ζητήμασι τούτοις τῶν μὴ κωδικοποιημένων θρησκευτικῶν διατάξεων ἐκάστου τῶν διαφόρων στοιχείων, διὰ τοὺς ἐξῆς λόγους.

1ον διότι ὁ ἀστικὸς κώδικς (Μετζελές) δὲν περιεῖχε διατάξεις ἀφορώσας τὸ οἰκογενειακὸν δίκαιον (χοικούκη-αἰλὲ) καὶ

2ον διότι οἱ ἱεροδικασταὶ ἀγνοοῦσι τὰς θρησκευτικὰς διατάξεις τῶν ὡς εἶρηται ἔθνοτήτων. Εἶνε περιττὸν ν' ἀναπτύξωμεν τὸ μέγεθος τῶν βλαβῶν, ἅς συνεπάγεται ἡ παροχὴ ἐνὸς τοσοῦτον σπουδαίου δικαιώματος, οἷον τυγχάνει τὸ δικαστικὸν δικαίωμα, ἀποτελοῦν ὡς γνωστὸν μέρος τῶν κυριαρχικῶν

δικασμάτων τοῦ Κράτους, εἰς συμβούλιον εἰς οὐδεμίαν ἐποπτείαν ὑποκείμενον καὶ μὴ ἐφωδιασμένον διὰ νόμων καὶ διατάξεων παρεχόντων ἐχέγγυα εἰς τοὺς πολίτας, καθὼς τὰ δικαστήρια τοῦ κράτους. Τῶν διατάξεων εἰς ἃς ὑπάρχονται οἱ μὴ Μουσουλμάνοι μέχρι σήμερον μὴ οὐσῶν σταθερῶν καὶ μονίμων ἐν ταῖς δίκαις ταῖς ἀφορώσαις τὸν γάμον, τὸ διαζύγιον καὶ τὴν διατροφήν, εἰσὶν οὗτοι ἐκτεθειμένοι εἰς τὸν κίνδυνον τοῦ νὰ ὑφίστανται καταδικασ ἀφασίμους καὶ ἀυθαιρέτους. Προκειμένου δὲ περὶ τῶν διατυπώσεων τῶν ἱεροδικαστηρίων, καίτοι τὰ δικαστήρια ταῦτα παρεῖχον καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ δικαστήρια ἐχέγγυα, ἐν τούτοις οἱ ἱεροδικασταὶ εὐρίσκοντο συχνάκις πρὸς μεγίστων δυσχερειῶν ὅσον ἀφορᾷ τὴν λύσιν διαφόρων ζητημάτων, ἀναγομένων εἰς τὸ οἰκογενειακὸν δίκαιον, δεδομένου ὄντος, ὅτι εἶνε δύσκολον νὰ εὐρεθῶσι δικασταὶ ἔχοντες τὰς απαιτούμενας γνώσεις πρὸς ἑρμηνείαν καὶ κατὰ προτίμησιν ἐκλογὴν τῶν ἐπὶ τῶν ἱερῶν ρητρῶν βασιζομένων γνώμων τῶν διαφόρων ἑρμηνευτῶν τοῦ ἱεροῦ νόμου. Ὡς ἐκ τῶν ἀνωτέρω λόγων εἶνε ἀπόλυτος ἀνάγκη, ὅπως, ἀνευ ἀναβολῆς, τόσον διὰ τοὺς μὴ Μουσουλμάνους ὅσον καὶ διὰ τοὺς Μουσουλμάνους, αἱ διατάξεις περὶ οἰκογενειακοῦ δικαίου κωδικοποιηθῶσι λαμβάνουσαι μορφήν καὶ κύρος νόμου.

Βεβαίως ἐκ πρώτης ὄψεως δύναται νὰ γίνη ἡ ἐξῆς σκέψις, ὅτι δηλ. ἡ κωδικοποίησις ἐνός νόμου δέον ν' ἀποβλέπη ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν θε-

ραpeίαν τῶν ἀναγκῶν τοῦ ἔθνους καὶ τῶν περιστάσεων καὶ συνεπῶς δέον νὰ ἦ γενικὸς καὶ κοινὸς τόσον διὰ τοὺς Μουσουλμάνους ὅσον καὶ διὰ τοὺς μὴ Μουσουλμάνους. Ἀλλὰ μία τοιαύτη λύσις οὐδὲν ἰκανοποιεῖ τὰς ἀνάγκας οὔτε τῶν Μουσουλμάνων οὔτε τῶν μὴ Μουσουλμάνων οὔτε τῶν περιστάσεων. Μία τοιαύτη λύσις σημαίνει ἀπότομον ἀνατροπὴν τῶν παραδόσεων ἐνός ἔθνους, στηρίζοντος τὰ οἰκογενειακὰ αὐτοῦ ζητήματα εἰς τὰς θρησκευτικὰς διατάξεις, καὶ κατὰ συνέλειαν διασαλεύει καὶ μειοῖ τὸ ἠθικὸν κύρος, δι' οὗ δέον νὰ περιβάλληται ἕκαστος νόμος πρὸς ἐπιτυχῆ αὐτοῦ ἐφαρμογὴν.

Ἰδίως, ἐπειδὴ εἶνε δυνατόν καὶ εὐκόλον νὰ εὐρεθῶσιν αἱ μᾶλλον πρὸς τὰς σημερινὰς περιστάσεις καὶ ἀνάγκας συνάδουσαι γνώμαι τῶν εἰς διάφορα δόγματα ἀνηκόντων Μουσουλμάνων ἑρμηνευτῶν καὶ οὕτω νὰ στηριχθῇ ὁ περὶ οἰκογενειακοῦ δικαίου νόμος τῶν Μουσουλμάνων ἐπὶ βάσεων τοῦ ἱεροῦ Μουσουλμανικοῦ δικαίου, καὶ ἐπειδὴ ἀφ' ἑτέρου εἶνε δυνατόν νὰ συλλεγῶσι καὶ ἐξαχθῶσιν αἱ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀναγκαιοῦσαι διατάξεις ἐκ τῶν θρησκευτικῶν διατάξεων καὶ κανόνων τῶν μὴ Μουσουλμάνων καὶ οὕτω νὰ κωδικοποιηθῇ εἰς νόμος περὶ οἰκογενειακοῦ δικαίου, τοῦ ὁποίου αἱ διατάξεις ἐν τοῖς κοινοῖς ζητήμασι νὰ ᾧσι κοινὰ δι' ἅπαντας, ἐξαιρουμένων μόνον τῶν διατάξεων τῶν μὴ συναδουσῶν πρὸς τὰς θρησκευτικὰς διατάξεις τῶν μὴ Μουσουλμάνων καὶ τῶν ἀφορώσων μόνον

τούς Μουσουλμάνους καὶ νὰ ἀρθῶσι δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου ἅπασαι αἱ βλάβαι, αἵτινες, ὡς ἀνωτέρω ἐλέχθη, ἠδύναντο τυχὸν νὰ προκύψωσιν, ἀναγεγραμμένων ἀπάντων τῶν ζητημάτων, τῶν ἀφορώντων τοὺς μὴ Μουσουλμάνους μετὰ τῶν σχετικῶν διατάξεων, ἐξ οὗ καταφαίνεται, ὅτι μένουσι σεβασταὶ αἱ θρησκευτικαὶ αὐτῶν πεποιθήσεις, ὡς ἐκ τούτου ἀπεβλέψαμεν κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος Νομοσχεδίου εἰς τὴν ἐξοικονόμησιν τῶν ἄνω ζητημάτων συνεργασθέντες πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον μετὰ ἐιδικῶν προσώπων μὴ Μουσουλμάνων.

Πρὸς ἀνάπτυξιν καὶ διασάφησιν τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς σημασίας τοῦ τύπου, τοῦ γενομένου δεκτοῦ ὅσον ἀφορᾷ α' τὴν σύναψιν τοῦ γάμου, β' τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον ἐνθα δέον νὰ λύωνται αἱ διαφοραὶ περὶ γάμων καὶ διαζυγίων γ' τὸν τρόπον τῆς λύσεως αὐτῶν καὶ δ' τὸν βαθμὸν τῆς προσαρμοσεως αὐτοῦ πρὸς τὰς παρούσας θρησκευτικὰς ἀνάγκας, εἶνε ἀνάγκη νὰ ρίψωμεν ἓν βλέμμα πρὸς τὴν ἱστορίαν.

Ὁ σχηματισμὸς οἰκογενείας εἶναι μία φυσικὴ ἀνάγκη. Ὡς ἐκ τούτου, ἐὰν ἀνατρέξωμεν εἰς τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους, θέλομεν εὖρει γραπτοὺς ἢ ἀγράφους νόμους καὶ ἔθιμα ἀφορῶντας τὸ ζήτημα τοῦτο.

Ὁ βαθμὸς τῆς διανοητικῆς ἀναπτύξεως καὶ ἡ θέσις, ἣν ἐν τῷ πολιτισμῷ κατέχει ἓν ἔθνος, καθορίζεται ἐκ τῆς μελέτης τῆς οἰκογενειακῆς αὐτοῦ ὀργανώσεως.

Ἐνεκα τῆς σπουδαίας θέσεως, ἣν κατέχει ἐν τῇ ψυχῇ ἐνὸς ἔθνους ἡ ὀργάνωσις αὐτῆ, ἅπαντα τὰ ἔθνη, ἰδίως ἐν τοῖς ζητήμασι τοῦ οἰκογενειακοῦ δικαίου, εἰσὶν ὑπόχρεα νὰ δεικνύωσι μεγίστην συντηρητικότητα καὶ νὰ καταβάλλωσι μεγίστην προσοχὴν ἐν τῷ ζητήματι τῆς ἀλλαγῆς τῶν οἰκείων θρησκευτικῶν καὶ ἐθνικῶν ἰδρυμάτων.

Ἡ νομικὴ θέσις, ἡ μέχρι σήμερον διδομένη εἰς τὸν θρησκευτικὸν γάμον παρὰ τοῖς πλείστοις τῶν δυτικῶν ἔθνῶν, εἶνε ἀπόρροια τῶν ὡς ἄνω σκέψεων.

Ἐὰν ἐξετάσωμεν τὸ ἀρχαιότερον Ρωμαϊκὸν δίκαιον, θέλομεν ἴδῃ, ὅτι παρὰ τοῖς πρώτοις Ρωμαίοις ὑπῆρχον δύο διατυπώσεις πρὸς σύναψιν γάμου, ἡ μία θρησκευτικὴ καὶ ἡ ἑτέρα ἐθνικὴ καὶ πολιτικὴ. Ἐνῶ δὲ κατ' ἀρχὰς οὐδεμία νομικὴ συνέλεια προέκυπτε προκειμένου περὶ τῶν γάμων τῶν συναπτομένων ἄνευ τῆς τηρήσεως οὐδεμιᾶς τῶν ὡς ἄνω διατυπώσεων, μετὰ παρέλευσιν χρόνου αἱ γαμικαὶ διατυπώσεις ἐθεωρήθησαν ὡς ὅροι συνεπαγόμενοι ἀποκλειστικῶς τὴν ἐπιτροπὴν καὶ κηδεμονίαν τοῦ συζύγου πρὸς τὴν σύζυγον καὶ οὕτω οἱ γάμοι, οἱ συναπτόμενοι ἄνευ τῆς τηρήσεως τῶν ὡς ἄνω διατυπώσεων καὶ τύπων, ἐθεωρήθησαν ἐξ ὑπαρχῆς νόμιμοι. Οὐχ' ἦττον, ἐπειδὴ ἡ οὐσιώδης αὐτῆ τροποποίησις συνελήγαγε δυσκολίας ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐν ἀνάγκῃ ἀπόδειξιν τῆς συνάψεως τοῦ γάμου ἐνώπιον τοῦ δικαστοῦ, ὡς ἐκ τούτου οἱ Ρωμαῖοι πρὸς ὑπαρξιν ἀποδεικτικοῦ ἐγγράφου, πιστοποιούντος

τὸν γάμον καθιέρωσαν τὸ σύστημα τῆς καταγραφῆς τοῦ γάμου, ἅμα τῇ συνάψει αὐτοῦ.

Μετὰ παρέλευσιν χρόνου καὶ ἰδίως μετὰ τὴν κατάληψιν τοῦ Ρωμαϊκοῦ Κράτους ὑπὸ τῶν βαρβάρων, ἤρξατο ἡ μὴ τήρησις καὶ τοῦ συστήματος τούτου τῆς ἐγγράφου πράξεως καὶ συνεπῶς ἀπέβαιεν ἀδύνατος ἡ ἐξεύρεσις μαρτυρικῶν ἀποδείξεων. Ὁ Χριστιανισμὸς, κατὰ τὴν πρώτην αὐτοῦ ἐμφάνισιν, οὐδεμίαν ἐπίδρασιν ἢ μεταβολὴν ἐξήσκησεν ἐν τῷ ζητήματι τῆς συνάψεως τοῦ γάμου, ἀκολουθῶς ὅμως ἐπωφεληθεὶς τῆς ἐξαπλώσεως αὐτοῦ κατώρθωσε νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τὰ κράτη τὴν ἀνάμιξιν τῆς Ἐκκλησίας ἐν τῇ συνάψει τοῦ γάμου. Κατὰ τὸ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας καθιερωθὲν σύστημα ἀπητεῖτο μὲν κατὰ τὴν σύναψιν τοῦ γάμου ἡ παρουσία τοῦ ἱερέως, ἀλλὰ δὲν ἦτο καὶ ἀπαραίτητος ἡ ἐκ μέρους αὐτοῦ τέλεσις τοῦ γάμου. Ἀμφότερα τὰ μέρη οἰκειοθελῶς ὤφειλον νὰ συνάψωσι τὸν γάμον, ὁ δὲ ἱερεὺς θὰ παρίστατο ἐν τῇ τελετῇ, μόνον ὑπὸ τὴν ἰδιότητα μάρτυρος.

Ἄλλ' ἐν τῇ ἐφαρμογῇ οἱ κληρικοί, ὑπερβάντες τὰ καθήκοντα αὐτῶν, ἤρξαντο μετὰ τὴν λήψιν τῆς συγκαταθέσεως τῶν μελλονύμφων νὰ τελῶσι τὸν γάμον ἐν ὀνόματι τῆς Ἐκκλησίας καὶ οὕτω ἐσχηματίσθη παρὰ τῷ λαῷ ἡ ἰδέα ὅτι ὁ δεσμὸς τοῦ γάμου καθιεροῦται μόνον ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας.

Κατ' ἀκολουθίαν ἐν τῇ Δύσει πλεῖστοι ὄσαι διαφωνίαι προέκυψαν ὅσον ἀφορᾷ τὴν νομιμότητα ἢ μὴ γάμου τελεσθέντος τῇ συγκαταθέσει ἀμφοτέρων τῶν

μερῶν ἀνευ τῆς συμμετοχῆς τοῦ παρισταμένου καὶ ἀρνούμενου τὴν τέλεσιν αὐτοῦ ἱερέως, αἵτινες διαφωνίαι ἐλύθησαν ὑπὸ τῶν δικαστηρίων ἀναλόγως τῆς ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας κατὰ διαφόρους ἐποχὰς ἐξασκουμένης ἐπιρροῆς. Πρὸς ἀποφυγὴν τῶν τοιούτων ἀνωμαλιῶν ἅπαντα τὰ δυτικὰ κράτη ἠναγκάσθησαν νὰ θεσπίσωσι πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον σαφεῖς νόμους. Ἐὰν ἐξετάσωμεν τοὺς νόμους τούτους βλέπομεν, ὅτι ἐν τοῖς δυτικοῖς ἔθνεσι, τοῖς ἔχουσιν ἀστικὸν κώδικα, ὁ πολιτικὸς γάμος ἢ ἐθεωρήθη ἀποκλειστικῶς ἐπίσημος ὑπὸ τῆς οἰκείας Κυβερνήσεως, ὁ δὲ θρησκευτικὸς γάμος δὲν ἀπηγορεύθη μὲν ἀλλ' οὐδεμία νομικὴ ὑπόστασις ἀνεγνωρίσθη ἐν αὐτῷ, ἢ ἐγράφησαν ἐν τῷ ἀστικῷ κώδικι αἱ διατάξεις καὶ τοῦ πολιτικοῦ καὶ τοῦ θρησκευτικοῦ γάμου καὶ ἀφέθησαν ἐλεύθεροι οἱ μελλονύμφοι εἰς τὸ νὰ τελέσωσι τὸν γάμον τῶν κατὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἕτερον τρόπον ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ καταγράφηται ἢ πράξις ἐν εἰδικῷ βιβλίῳ, ἢ ἐγένετο δεκτὸς μόνον ὁ θρησκευτικὸς γάμος καὶ καθιερώθη τὸ σύστημα τῆς καταγραφῆς αὐτοῦ.

Οἱ παραδεχθέντες τὸν τρίτον τοῦτον τρόπον φυσικῷ τῷ λόγῳ εἰσὶν οἱ μὴ κωδικοποιήσαντες ἀστικὸν κώδικα ἀφορῶντα τὸ οἰκογενειακὸν δίκαιον.

Διὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου κωδικοποιεῖται καὶ τὸ περὶ οἰκογενειακοῦ δικαίου κεφάλαιον τοῦ ἡμετέρου ἀστικοῦ κώδικος, προτιμηθείσης ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τῆς μέσης ὁδοῦ. Ληφθέντος ὑπ' ὁ-

ψει ότι, ἐνῶ μεταξὺ τῶν ἄλλων ἔθνῶν ἐξακολου-
θοῦσιν αἱ διενέξεις περὶ τοῦ ἀν ἀρκῆ διὰ τὴν συγ-
κρότησιν τοῦ γάμου ἢ συγκατίθεσις ἀμφοτέρων τῶν
μερῶν ἢ οὐ, ἢ Μουσουλμανικὴ θρησκεία ἔλυσεν ὀρι-
στικῶς τὸ ζήτημα τοῦτο εἰς τρόπον ὥστε οὐδὲν ἴχνος
ἀμφιβολίας νὰ μείνη περὶ τοῦ σημείου τούτου, κη-
ρύξασα ὡς πρώτιστον καὶ ἀπαράβατον ὅρον 1ον) τὴν
συγκατάθεσιν· 2ον) ὅτι ἐπιβάλλεται ὁ σεβασμὸς
πρὸς τὰς θρησκευτικὰς πεποιθήσεις μιᾶς μερίδος τῶν
μὴ Μουσουλμάνων, καθ' ἃς δύνανται οἱ θρησκευτικοὶ
ἀρχηγοὶ νὰ συνάψωσι τὸν γάμον· 3ον) ὅτι ἐν τούτοις ἐν
ταῖς θρησκευτικαῖς αὐτῶν διατάξεσι δὲν ὑπάρχει
ἄλλο ὅρος ἐκτὸς τοῦ νὰ παρίσταται κατὰ τὴν σύ-
ναψιν τοῦ γάμου ὁ ἱερεὺς· 4ον) ὅτι παρὰ τοῖς Ἰου-
δαίοις οὐδὲν καθῆκον ἔχουσιν οἱ θρησκευτικοὶ ἀρ-
χηγοὶ ἐν τῇ τελεσῇ τοῦ γάμου καὶ 5ον) ὅτι ἀπαραί-
τητον ἀποβαίνει τὸ καθιερωθῆναι σύστημα καταγρα-
φῆς καὶ πρωτοκολλήσεως τῶν πράξεων τοῦ γάμου
ἐν εἰδικαῖς μητρώοις, τὸ περιεχόμενον τῶν ὁποίων
ἐν ἀνάγκῃ ν' ἀποτελῆ ἀναμφισβήτητον τεκμήριον,
ἐγένετο παραδεκτὴ ἢ ἐξῆς τάξις:

1ον) Ἐν τοῖς γάμοις τῶν Μουσουλμάνων καὶ Ἰ-
ουδαίων εἰς τὸν δικαστὴν (Χακίμ) ἢ τὸν ἀντιπρόσω-
πον αὐτοῦ (Ναῖπ) ἀνετέθη τὸ καθῆκον ἐν γένει τῆς
συντάξεως καὶ πρωτοκολλήσεως τῆς πράξεως τοῦ γά-
μου· 2ον) ἐν τοῖς γάμοις τῶν Χριστιανῶν, ὁ γάμος
θα τελῆται ὑπὸ τοῦ θρησκευτικοῦ ἀρχηγοῦ παρόν-
τος καὶ τοῦ εἰδικοῦ ὑπαλλήλου· 3ον) ἐν ἡ περιπτώ-

σει οἱ θρησκευτικοὶ ἀρχηγοὶ, ἀνευ ἀποχρῶντος λό-
γου, ἤθελον ἀρνηθῆναι νὰ τελέσωσι τὸν γάμον, οἱ μελ-
λόνημοι θα τελῶσι τὸν γάμον ἐνώπιον τοῦ δικα-
στοῦ.

Διὰ τῆς νομοθετήσεως τῶν ὡς ἄνω διατάξεων
ἐτέθη τάξις εἰς τὰς περὶ γάμου διατυπώσεις, ἔμει-
ναν δὲ σεβαστοὶ καὶ οἱ θρησκευτικοὶ κανόνες.

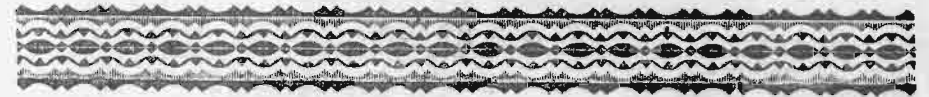
Δοθείσης τοιοῦτοτρόπως μορφῆς νόμου εἰς τοὺς
θρησκευτικοὺς κανόνας, καὶ διευκολυνθέντος οὕτω
τοῦ ἔργου τῶν δικαστῶν, οὐδεὶς λόγος ὑπάρχει πλέον
νὰ ἐξακολουθῶσιν οἱ θρησκευτικοὶ ἀρχηγοὶ ἐξασκοῦν-
τες τὸ δικαστικὸν δικαίωμα, τὸ παραχωρηθὲν αὐτοῖς
ἄλλοτε κατ' ἀνάγκην, ἐπιβλαθεῖσαν ὑπὸ τῶν περι-
στάσεων.

Μεταξὺ τῶν δυτικῶν κρατῶν δὲν ὑπάρχει κρά-
τος ἔχον κωδικοποιημένον ἀστικὸν κώδικα, τὸ ὁποῖον
νὰ ἔχη παραχωρήσει τοιοῦτον δικαίωμα τοῖς θρη-
σκευτικοῖς ἀρχηγοῖς. Καὶ παρὰ τοῖς ἔθνεσι δὲ τοῖς
μὴ ἔχουσι κωδικοποιημένον τὸν ἀστικὸν αὐτῶν κώ-
δικα, τὸ δικαίωμα τοῦτο ἐξασκεῖται μὲν ὑπὸ τῶν θρη-
σκευτικῶν δικαστηρίων, ἐν περιορισμένῳ ὅμως κύκλῳ,
ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ ἐλικυρῶνται αἱ ἀποφάσεις
αὐτῶν καὶ ὑπὸ τῶν ἐπιτοπίων δικαστηρίων.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, ἐπειδὴ ἡ διατήρησις κα-
θεστῶτος περιττοῦ ἀποδάντος ἦδη ὡς ἐκ τῆς κωδι-
κοποιήσεως τοῦ οἰκογενειακοῦ δικαίου, ἐκτὸς τοῦ ὅτι
βλάπτει τὰ κυριαρχικὰ δικαιώματα τοῦ κράτους, συν-
τελεῖ καὶ εἰς τὸ νὰ στερηθῆναι μέρος τῶν πολιτῶν δηλ.
τῶν μὴ Μουσουλμάνων τῶν ἐχεγγύων τῶν παρεχομέ-

νων ὑπὸ τῶν δικαστηρίων, καὶ ἐπειδὴ τὸ τοιοῦτον ἀντίκειται εἰς τὴν διὰ τοῦ συνταγματικοῦ χάρτου καθιερωθεῖσαν ἰσότητα καὶ πρὸς τὴν ἀνέκαθεν ὑπὸ τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους ἀπονεμομένην δικαιοσύνην, ὡς ἐκ τούτου ἐγράφη ἐν τῷ νόμῳ, ὅτι τὸ δικαστικὸν τοῦτο δικαίωμα τῶν θρησκευτικῶν ἀρχηγῶν καταργεῖται καὶ οὕτω ἐδόθη ἀφορμὴ εἰς τοὺς θρησκευτικοὺς ἀρχηγούς, ὅπως τούντεῦθεν ἀπαλλασσόμενοι τοιούτων περιττῶν ἀσχολιῶν, ἀφιερωθῶσιν ἔτι μᾶλλον εἰς τὰ θρησκευτικὰ αὐτῶν καθήκοντα.

(Κατωτέρω ἢ εἰσηγητικὴ ἔκθεσις ἀναφέρει σχόλια περὶ τῶν διαφόρων ἐρμηνευτῶν τοῦ ἱεροῦ νόμου, ἀφορῶντα τὰς περὶ Μουσουλμάνων διατάξεις.)

ΝΟΜΟΣ ΠΡΟΣΩΡΙΝΟΣ

ΠΕΡΙ

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

ΓΑΜΟΣ - ΔΙΑΖΥΓΙΟΝ

BIBLION A'.

Περὶ γάμων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ μνηστείας.

1) Διὰ τῆς μνηστείας ἢ διὰ τῆς ἰποσχέσεως δὲν συνάπτεται γάμος.

2) Ἐπελθούσης τῆς συμφωνίας, ἐν ἣ περιπτώσει ὁ ἕτερος τῶν μεμνηστευμένων ἤθελεν ἀρνηθῆναι τὴν συνάψην γάμου ἢ ἤθελεν ἀποθάνῃ, τὰ ὑπὸ τοῦ μνηστοῦ ἀπέαντι τῆς προγαμιαίας δωρεᾶς (μέρ) δοθέντα πράγματα, εἰ μὲν ὑπάρχωσιν, ἐπιστρέφονται αὐτούσια, εἰ δὲ ἐφθάρησαν ἐπιστρέφεται ἡ ἀξία αὐτῶν. Προκειμένου περὶ τῶν μνηστρῶν τῶν

ἀνταλλαγέντων μεταξύ των, ἐφαρμόζονται αἱ περὶ δωρεᾶς διατάξεις.

3) Αἱ διατάξεις τοῦ 2ου ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὸ τράχωμα τὸ ἀφορῶν τοὺς μὴ Μουσουλμάνους.

Περὶ νομικῆς ἰκανότητος πρὸς δύνασιν γάμου.

4) Πρὸς ἀπόκτησιν νομικῆς ἰκανότητος διὰ τὸν γάμον ἀπαιτεῖται, ὅπως ὁ μὲν ἀνὴρ ἔχη συμπληρώσῃ τὸ 18ον ἢ δὲ γυνὴ τὸ 17ον ἔτος τῆς ἡλικίας των.

5) Ἐὰν ὁ ἐφήλιξ, ὁ μὴ ἔχων συμπεπληρωμένον τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἀναφερθῆ εἰς τὸν δικαστὴν καὶ δηλώσῃ ὅτι εἶνε ἐνήλιξ, ἐπιτρέπει αὐτῷ νὰ συνάψῃ γάμον ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἡ κατάστασις αὐτοῦ ἐλέγχει ἐνηλικιότητα.

6) Ἐὰν ἡ ἐφήλιξ ἢ μὴ ἔχουσα συμπεπληρωμένον τὸ 17ον ἔτος τῆς ἡλικίας της ἀναφερθῆ εἰς τὸν δικαστὴν καὶ δηλώσῃ ὅτι εἶνε ἐνήλιξ, ἐπιτρέπει αὐτῇ τὴν σύζευξιν ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἡ κατάστασις της ἐλέγχει ἐνηλικιότητα καὶ ὑπάρχει ἡ συγκατάθεσις τοῦ κηδεμόνου.

7) Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ σύναψις γάμου ἀνηλίκου, μὴ συμπληρώσαντος τὸ 17ον ἔτος τῆς ἡλικίας του, καὶ ἀνηλίκου, μὴ συμπληρωσάσης τὸ 9ον ἔτος τῆς ἡλικίας της.

8) Ἐὰν ἡ ἐνήλιξ ἢ μὴ συμπληρώσασα τὸ 17ον ἔτος τῆς ἡλικίας της, ζητήσῃ νὰ συνάψῃ γάμον μετὰ τινος ἀτόμου, ὁ δικαστὴς ἀναφέρει τὸ πρᾶγμα εἰς

τὸν κηδεμόνα αὐτῆς, ἐὰν οὗτος δὲν φέρῃ ἐνστάσεις ἢ ἐὰν ἡ ἐνστασις του δὲν ἴσταται, ἐπιτρέπει τὴν σύναψιν γάμου.

9) Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ σύναψις γάμου μετὰ ξὺ φρενοβλαβῶν, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ πρὸς τοῦτο ἀπόλυτος ἀνάγκη· ἀλλ' ἐν περιπτώσει ἀπολύτου ἀνάγκης, ὁ γάμος συνάπτεται ὑπὸ τοῦ κηδεμόνου τῇ ἀδείᾳ τοῦ δικαστοῦ.

10) Κηδεμόνες ἐν τῷ γάμῳ εἰσὶν οἱ ἐξ αἵματος συγγενεῖς κατὰ βαθμολογικὴν σειρὰν.

11) Νομικὴν ἰκανότητα πρὸς κηδεμονίαν ἔχει ὁ ἐχέφρων. Ὁ ἀνήλικος, ὁ φρενοβλαβὴς, ὁ κρονόληρος δὲν ἔχουσι δικαίωμα κηδεμονίας.

12) Παρὰ τοῖς Χριστιανοῖς ἀπαιτεῖται ἡ συγκατάθεσις τῶν γονέων διὰ τὴν σύναψιν γάμου μετὰ ξὺ ἀνδρὸς, μὴ συμπληρώσαντος τὸ 22ον καὶ γυναικὸς, μὴ συμπληρωσάσης τὸ 20ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περιπτώσεις καθ' ἃς ἀπαγορεύεται ὁ γάμος.

13) Ἀπαγορεύεται ὁ γάμος μετὰ ἐγγάμου γυναικὸς.

14) Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἔχοντα τέσσαρας νομίμους συζύγους νὰ συνάψῃ γάμον μετὰ πέμπτης γυναικὸς.

15) Δὲν δύναται τις νὰ συζευχθῆ μετὰ γυναικὸς,

ἦν τρίς διεζεύχθη, ἐφ' ὅσον ὑφίσταται ἡ ὀριστικὴ διάστασις.

16) Ἀπαγορεύεται ἡ συγκέντρωσις δύο γυναικῶν συγγενῶν πρὸς ἀλλήλας (μαχρέμ). Ἡ μεταξὺ δύο γυναικῶν συγγένεια (μαχρέμ) γίνεται γνωστὴ, εἰάν θεωρουμένης τῆς μιᾶς ἐξ αὐτῶν ὡς ἀνδρὸς ἀπαγορεύηται ἡ σύναψις γάμου, τότε ἐπιτρέπεται ἡ διὰ γάμου συγκέντρωσις ἀμφοτέρων, ὡς λ. χ. ἡ θυγάτηρ καὶ ἡ μητριὰ.

17) Ἀπαγορεύεται ἡ σύναψις γάμου γυναικῶν συγγενῶν μετὰ τοῦ ἀνδρὸς ἐξ αἵματος (μαχρέμ). Αἱ γυναῖκες αὗται διαιροῦνται εἰς τέσσαρας τάξεις, α' τάξις ἡ μήτηρ τοῦ ἀνδρὸς καὶ αἱ μάμαι αὐτοῦ, β' τάξις αἱ θυγατέρες καὶ αἱ ἐγγοναὶ αὐτοῦ, γ' τάξις αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ ἐν γένει, δ' τάξις αἱ πρὸς πατρὸς καὶ αἱ πρὸς μητρὸς θεῖαι.

18) Συμφώνως τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀπαγορεύεται ἡ σύζευξις ἀνδρὸς μετὰ γυναικῶν, μεθ' ὧν ὑπάρχει συγγένεια ἐκ θηλάσεως.

19) Ἀπαγορεύεται ἡ σύναψις γάμου ἀνδρὸς μετὰ γυναικῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὑπάρχει συγγένεια ἐξ ἀγχιστείας. Αὗται διαιροῦνται εἰς τέσσαρας τάξεις, α' αἱ νύμφαι, δηλ. αἱ σύζυγοι τῶν ἀρρένων τέκνων καὶ τῶν ἐγγόνων αὐτῶν, β' αἱ πειθεραὶ, δηλ. αἱ μητέρες τῶν συζύγων καὶ ἐν γένει αἱ ἐγγοναὶ, γ' αἱ μητριαὶ, δηλ. αἱ μητέρες τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ πάππου, δ' αἱ προγονοὶ, δηλ. αἱ θυγατέρες τῶν συζύγων καὶ αἱ θυγατέρες τῶν τέκνων καὶ τῶν ἐγγόνων τῶν συζύγων τῶν. Ἄλλ' ἐν τῇ τε-

τάρτη ταύτῃ τάξει ἡ ἀπαγόρευσις προαπαιτεῖ προσέγγισιν. Ἡ προσέγγισις ἐν τῷ ἀκυρωσίμῳ γάμῳ (φασίτ) συνεπάγεται τὸ ἐξ ἀγχιστείας κώλυμα.

Περὶ ἀπαγορεύσεως τοῦ γάμου παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις.

20) Δὲν δύναται τις νὰ συζευχθῇ μετὰ τῆς ἀδελφῆς τῆς διεζευγμένης καὶ ζώσης γυναικὸς του.

21) Ἡ ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς διαζευχθεῖσα γυνὴ δύναται νὰ συνάψῃ γάμον μετ' ἄλλου προσώπου, ἀλλ' εἰάν διαλυθῇ ὁ μεταξὺ αὐτῶν γάμος, δὲν δύναται νὰ συζευχθῇ μετὰ τοῦ α' συζύγου.

22) Δὲν ἀπαγορεύεται ὁ γάμος τινὸς μετὰ τῶν θηλέων τέκνων καὶ τῶν ἐγγόνων τοῦ ἀδελφοῦ του.

23) Μεταξὺ τῶν συγγενῶν τῶν ἀναφερομένων ἐν τῇ δ' τάξει τοῦ 19ου ἄρθρου μόνον διὰ τῆς συνάψεως γάμου προκύπτει κώλυμα ἐξ ἀγχιστείας. Ἐπίσης καὶ διὰ τῆς συνάψεως ἀκυρωσίμου γάμου ἐν γένει προκύπτει κώλυμα ἐξ ἀγχιστείας εἴτε γίνῃ προσέγγισις εἴτε μή.

24) Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκ νέου σύζευξις μετὰ γυναικὸς διαζευχθείσης λόγῳ μοιχείας.

25) Ἀπαγορεύεται ἡ σύναψις γάμου μετὰ τῆς συζύγου ἀδελφοῦ ἀποθανόντος καὶ ἐγκαταλιπόντος τέκνα.

26) Ἡ θήλασις δὲν θεωρεῖται ἐκ τῶν κωλυμάτων τοῦ γάμου.

Περὶ κωλυμάτων τοῦ γάμου παρὰ τοῖς Χριστιανοῖς.

27) Ἀπαγορεύεται ὁ γάμος μεταξὺ συγγενῶν ἐξ αἵματος ἢ ἀγχιστείας. Ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸν 7ον βαθμόν. Ἐν τούτοις ἐὰν ὑπάρχωσιν ἀποχρῶντες λόγοι, εἶνε δυνατὸν νὰ ληφθῇ ἄδεια παρὰ τοῦ δικαστοῦ (χακίμ) ἀπὸ τοῦ 4ου βαθμοῦ. Οἱ βαθμοὶ οὗτοι ὀρίζονται ἐν τῇ ἐξ αἵματος ἢ ἐξ ἀγχιστείας συγγενείᾳ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀριθμοῦ τῶν γεννήσεων (μπάτν), αἵτινες χωρίζουσι τοὺς μελλονύμφους ἀπὸ τοῦ πρώτου κοινοῦ γεννήτορος. Ἐν δὲ τῷ καθορισμῷ τῆς ἐξ ἀγχιστείας συγγενείας οἱ μελλονύμφοι θεωροῦνται ὡς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ πρόσωπον.

28) Ἡ δι' ἀγχιστείαν ἀπαγόρευσις ἐξακολουθεῖ καὶ ὅταν παύσῃ ὑφιστάμενος ὁ γάμος.

29) Ἡ ἐκ βαπτίσματος συγγένεια ἀποτελεῖ κώλυμα γάμου συνφθὰ ταῖς διατάξεσι τῶν διαφόρων χριστιανικῶν θρησκευμάτων.

30) Οὐδεὶς δύναται νὰ συγκεντρώσῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ δύο ἢ πλείονας συζύγους.

31) Ἀπαγορεύεται ὁ τέταρτος γάμος τοῦ τρις συζευχθέντος.

32) Ἡ θήλασις δὲν ἀποτελεῖ κώλυμα γάμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ συνάψεως γάμου.

33) Πρὸ τῆς συνάψεως τοῦ γάμου τὸ πρᾶγμα κοινοποιεῖται.

34) Κατὰ τὴν σύναψιν τοῦ γάμου ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία δύο μαρτύρων. Οἱ ἀνιόντες καὶ κατιόντες συγγενεῖς τῶν μελλονύμφων δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς μάρτυρες.

35) Ὁ γάμος συνάπτεται τῇ προτάσει καὶ παραδοχῇ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ἢ καὶ τῶν ἐπιτρόπων αὐτῶν.

36) Ἐν τῇ συνάψει τοῦ γάμου ἡ πρότασις καὶ παραδοχὴ γίνεται διὰ σαφῶν φράσεων, οἷον νυμφεύομαι, συνάπτω γάμον κτλ.

37) Κατὰ τὴν σύναψιν τοῦ γάμου παρίσταται ὁ δικαστὴς (χακίμ) τοῦ καζᾶ, ἐν τῷ ὁποίῳ εὐρίσκειται ἡ κατοικία τοῦ ἐνὸς ἐκ τῶν μελλονύμφων, ἢ ὁ ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ (ναῖπ) ἐξουσιοδοτημένος ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ δι' εἰδικῆς ἀδείας καὶ συντάσσει καὶ καταγράφει τὴν πράξιν.

38) Δύναται νὰ συναφθῇ γάμος ἀνδρὸς μετὰ γυναικὸς ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ μὴ συνάψῃ οὗτος γάμον μετὰ δευτέρας γυναικὸς, ἢ ἐὰν συνάψῃ τοιοῦτον, νὰ θεωρῆται διεζευγμένος οὗτος ἀπὸ τῆς δευτέρας συζύγου.

39) Αἱ διατάξεις τοῦ κεφαλαίου τούτου ἰσχύουσι καὶ περὶ τῶν Ἰουδαίων.

Περὶ συνάψεως γάμου παρὰ τοῖς Χριστιανοῖς.

40) Ὁ γάμος τῶν Χριστιανῶν συνάπτεται ὑπὸ τῶν κληρικῶν (θρησκευτικῶν ὑπαλλήλων) συμφῶνως πρὸς τὰς θρησκευτικὰς αὐτῶν διατυπώσεις.

41) Οἱ θρησκευτικοὶ ὑπάλληλοι μετὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν ἀποδεικτικῶν ἐγγράφων τῆς ταυτότητος

τῶν μελλονύμφων προβαίνουνουσιν εἰς τὰς δεούσας ἐξακριβώσεις καὶ δημοσιεύουσιν τὸ πρᾶγμα διὰ τοιχοκολλήσεων εἰς τὰς θύρας τῶν εὐκτηρίων οἴκων ἢ δι' ἄλλων μέσων.

42) Ὁ μέλλων νὰ τελέσῃ τὸν γάμον θρησκευτικὸς ὑπάλληλος ὀφείλει τὸ ὀλιγώτερον ἐντὸς 24 ὥρων νὰ δηλώσῃ τὸ πρᾶγμα εἰς τὸ ἐπιτόπιον δικαστήριον. Ὁ δικαστὴς κατὰ τὴν ὠρισμένην ὥραν ἀποστέλλει εἰς τὸν τόπον τῆς τελέσεως τοῦ γάμου εἰδικὸν ὑπάλληλον, ὅστις ἐγγράφει καὶ πρωτοκολλᾷ εἰς ἰδιαίτερον βιβλίον τὴν πρᾶξιν.

43) Ἐν περιπτώσει ἐνστάσεως οἱ θρησκευτικοὶ ὑπάλληλοι ἐξετάζουσιν τὸ πρᾶγμα καὶ ἐὰν θεωρήσωσι τὴν γενομένην ἐνστασιν ἀνεπαρκῆ, τελούσιν τὸν γάμον ἐπὶ παρουσίᾳ εἰδικοῦ ὑπαλλήλου.

44) Οἱ μελλονύμφοι δύνανται ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως τῶν θρησκευτικῶν ὑπαλλήλων νὰ ἀποταθῶσιν εἰς τὰ δικαστήρια τοῦ τόπου καὶ νὰ διατυπώσωσιν ἐνστάσεις ζητοῦντες τὴν τέλεσιν τοῦ γάμου, ἐὰν δὲ ὑπάρχῃ ἔγγραφον δηλωτικὸν τῶν λόγων τῆς ἀρνήσεως, ὁ δικαστὴς ἐξετάζει τὸ ζήτημα καὶ τελεῖ τὸν γάμον ἐν ἧ περιπτώσει δὲν ἤθελεν εὔρεθῆ κώλυμά τι νόμιμον. Ἐν ἐλλείψει τοιούτου ἐγγράφου κοινοποιεῖ εἰς τοὺς θρησκευτικοὺς ἀρχηγούς, ὅτι δέον ἐντὸς μηνὸς νὰ δηλώσωσι τοὺς λόγους τῆς ἀρνήσεως καὶ ὅτι ἐν ἐναντία περιπτώσει θὰ συναφθῇ ὁ γάμος.

Περὶ ἰσοτιμίας τῶν μελλονύμφων.

45) Πρὸς νόμιμον σύναψιν τοῦ γάμου δέον, ἵνα

ἐν τῷ ζητήματι τῆς περιουσίας καὶ τοῦ ἐπαγγέλματος ὁ ἀνὴρ ἦ ἰσότιμος τῇ γυναικί. Ἡ ἰσοτιμία ἐν τῇ περιουσίᾳ συνίσταται εἰς τὸ νὰ δύναται ὁ ἀνὴρ νὰ προκαταβάλλῃ τὴν προγαμιαίαν δωρεὰν (μέχρι) καὶ νὰ παρέχῃ διατροφήν τῇ συζύγῳ αὐτοῦ. Ἡ ἰσοτιμία ἐν τῷ ἐπαγγέλματι συνίσταται εἰς τὸ νὰ εἶνε ὡς πρὸς τὴν κοινωνικὴν θέσιν ὁ ἀνὴρ ἔν τε τῷ ἐμπορίῳ καὶ τῇ ἐργασίᾳ ἰσότιμος πρὸς τοὺς γονεῖς καὶ κηδεμόνας τῆς γυναικός.

46) Ἡ κοινωνικὴ θέσις τῆς γυναικός ἐξετάζεται κατὰ τὴν σύναψιν τοῦ γάμου. Ἐὰν ὅμως μετὰ τὴν σύναψιν ὑποστῇ μεταβολὴν, οὐδεμίαν σημασίαν ἔχει ἐπὶ τῆς πράξεως τοῦ γάμου.

47) Ἐὰν ἡ γυνὴ ἐνήλιξ συνάψῃ γάμον μετ' ἀνδρὸς ἀνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ κηδεμόνος τῆς, ὁ γάμος οὗτος θεωρεῖται ἔγκυρος ὑπὸ τὸν ὄρον τοῦ νὰ ἔχῃ συζευχθῆ μετὰ ἰσοτίμου, ἔστω καὶ μὲ ὀλιγώτεραν προγαμιαίαν δωρεάν. Ἀλλ' ἐὰν συνῆψε γάμον μετὰ κατωτέρου τῆς ὡς πρὸς τὴν κοινωνικὴν θέσιν, ὁ κηδεμὼν αὐτῆς δικαιούται νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ δικαστοῦ τὴν ἀκύρωσιν τοῦ γάμου.

48) Ἐὰν ὁ κηδεμὼν συζεύξῃ ἐνήλικα τῇ συγκαταθέσει αὐτῆς μετ' ἀνδρὸς μὴ ἰσοτίμου τῇ ἀγνοίᾳ ἀμφοτέρων, οὐδεμία ἐνστασις χωρεῖ. Ἀλλ' ἐὰν τὸ ἰσότιμον ἤθελε τεθῆ ὡς ὄρος κατὰ τὸν γάμον ἢ ἐὰν ὁ σύζυγος πρὸ τοῦ γάμου ἐδήλωσεν, ὅτι εἶνε ἰσότιμος καὶ ἀκολούθως ἐξακριβωθῆ τὸ ἐναντίον, δικαιούται ἑκάτερος νὰ ζητήσῃ τὴν ἀκύρωσιν τοῦ γάμου.

49) Ἡ συγκατάθεσις κηδεμόνος ἴσου πρὸς τοὺς

ἄλλους κηδεμόνας αἶρει τὸ δικαίωμα τῆς ἐνστάσεως τῶν ἄλλων. Ἐπίσης ἀπουσιάζοντος τοῦ πλησιεστέρου κηδεμόνου, ἢ συγκατάθεσις τῶν ἀπωτέρων αἶρει τὸ δικαίωμα τῆς ἐνστάσεως.

50) Ὁ δικαστὴς δικαιούται νὰ διαλύσῃ τὸν γάμον λόγῳ ἀνισότητος μόνον πρὸς τῆς ἐγκυμοσύνης. Ἡ ἔμμεσος ἢ ἡ ἀμεσος συγκατάθεσις τοῦ κηδεμόνου αἶρει τὸ δικαίωμα τῆς διαλύσεως.

51) Αἱ διατάξεις τοῦ κεφαλαίου τούτου δὲν ἰσχύουσι διὰ τοὺς μὴ Μουσουλμάνους.

Περὶ ἀκυρότητας τοῦ γάμου κατ' οὐσίαν καὶ κατὰ τύπους.

52) Ἐὰν κατὰ τὴν σύναψιν τοῦ γάμου ὁ ἕτερος τῶν μελλονύμφων δὲν συγκεντροῖ τοὺς ὅρους τῆς νομικῆς ἰκανότητος, ὁ γάμος θεωρεῖται ἀκυρώσιμος (φοσίτ).

53) Ἐὰν ἡ μία ἐκ τῶν δύο συζύγων, ὧν ἡ ἐπὶ τὸ αὐτὸ συγκέντρωσις ἀπαγορεύεται συνωδὰ τῷ 16ῳ ἄρθρῳ, εἶνε ὑπανδρος, ὁ γάμος τῆς δευτέρας εἶνε ἀκυρώσιμος.

54) Ἐπίσης εἶνε ἀκυρώσιμος ὁ γάμος μετὰ μιᾶς ἐκ τῶν γυναικῶν, μεθ' ὧν ἀπαγορεύεται ἡ σύναψις γάμου κατὰ τὰ ἄρθρα 13, 14, 15, 17, 18 καὶ 19.

55) Ὁ ἀπέναντι ἀμοιβῆς προσωρινὸς γάμος εἶνε ἀκυρώσιμος.

56) Ὁ ἄνευ μαρτύρων συναπτόμενος γάμος εἶνε ἀκυρώσιμος.

57) Ὁ βία συναπτόμενος γάμος εἶνε ἀκυρώσιμος.

58) Ὁ γάμος μὴ μουσουλμάνου μετὰ μουσουλμανίδος εἶνε ἄκυρος (μπατίλ).

59) Ὁ γάμος μετὰ γυναικῶν, ὧν ἀπαγορεύεται ἡ σύζευξις κατὰ τὰ ἄρθρα 13, 14, 16, 17, 19, 20, 21, 22, 23, 24 καὶ 25, εἶνε ἀκυρώσιμος.

60) Ἐὰν συνωδὰ τοῖς ἄρθροις τοῖς ἀναγεγραμμένοις ἐν τῷ δευτέρῳ μέρει τοῦ Α' Κεφαλαίου ὁ ἕτερος τῶν μελλονύμφων δὲν συγκεντροῖ τοὺς ὅρους τῆς νομικῆς ἰκανότητος, ὁ γάμος οὗτος εἶνε ἀκυρώσιμος.

61) Ἐὰν μετὰ τὴν σύναψιν τοῦ γάμου δὲν πραγματοποιηθοῦν οἱ κατὰ τὴν σύναψιν τοῦ γάμου πρὸς ὄφελος τοῦ ἐνὸς ἐκ τῶν μελλονύμφων προταθέντες ὅροι ὁ γάμος εἶνε ἀκυρώσιμος.

62) Ἐὰν οἱ κατὰ τὴν σύναψιν τοῦ γάμου παριστάμενοι μάρτυρες δὲν φέρωσι τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα, ὁ γάμος εἶνε ἀκυρώσιμος.

Περὶ τῆς ἀκυρότητας τοῦ γάμου κατ' οὐσίαν ἢ κατὰ τύπους παρὰ τοῖς Χριστιανοῖς.

63) Συμφώνως πρὸς τὰ 17, 27, 28 καὶ 29 ἄρθρα ὁ γάμος μετὰ συγγενῶν ὠρισμένου βαθμοῦ ἐξ αἵματος ἢ ἐξ ἀγχιστείας εἶνε ἄκυρος.

64) Γάμος συναπτόμενος, ὑφισταμένου ἐτέρου γάμου, εἶνε ἄκυρος.

65) Γάμος συναπτόμενος διὰ τετάρτην φορὰν κατόπιν τριῶν γάμων διαλυθέντων εἶνε ἄκυρος.

66) Ὁ γάμος τοῦ τρελλοῦ εἶνε ἀκυρώσιμος (πλημμελής) (φασίτ).

67) Ἐὰν ὁ ἕτερος τῶν μελλονύμφων πάσχη ὑπὸ νόσου κωλυούσης τὴν προσέγγισιν, ὁ γάμος εἶνε ἀκυρώσιμος.

68) Ἐὰν συνωδὰ τοῖς ἐν τῷ τρίτῳ μέρει τοῦ Α' Κεφαλαίου ἄρθροις ὁ ἕτερος τῶν μελλονύμφων δὲν συγκεντροῖ τοὺς ὄρους τῆς νομικῆς ἰκανότητος, ὁ γάμος εἶνε ἀκυρώσιμος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ διατάξεων τοῦ γάμου.

69) Μετὰ τὴν νόμιμον σύναψιν τοῦ γάμου ἡ γυνὴ ἀποκτᾷ δικαίωμα προγαμιαίας δωρεᾶς καὶ διατροφῆς ἐπὶ τοῦ ἀνδρός. Ἐπίσης ἔρχεται μεταξὺ αὐτῶν καὶ τὸ δικαίωμα τῆς κληρονομίας.

70) Ὁ ἀνὴρ ὑποχρεοῦται νὰ ὀρίσῃ κατοικίαν διὰ τὴν σύζυγόν του μεθ' ὧν τῶν χρεωδῶν εἰς τὸ ὑπ' αὐτοῦ ἐκλεχθησόμενον μέρος.

71) Ἡ σύζυγος μετὰ τὴν λήψιν τῆς προγαμιαίας δωρεᾶς προκαταβολικῶς ὑποχρεοῦται νὰ διαμένῃ ἐν τῇ ὑπὸ τοῦ συζύγου ὀρισθείσῃ κατοικίᾳ καὶ νὰ μεταβῇ μετ' αὐτοῦ εἰς ἄλλην χώραν, ἐὰν οὗτος θελήσῃ.

72) Ὁ σύζυγος δὲν δικαιούται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν συγκατοικίαν συγγενῶν του ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῆς συζύγου του, ἐκτὸς τοῦ ἐχέφρονος τέκνου του. Ἐπίσης καὶ ἡ γυνὴ δὲν δικαιούται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν συγκατοικίαν τῶν τέκνων καὶ τῶν συγ-

γενῶν τῆς ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ συζύγου τῆς.

73) Ὁ σύζυγος ὀφείλει, ἵνα συμβιοῖ μετὰ τῆς συζύγου του ἐν ἀρμονίᾳ, ἡ δὲ σύζυγος νὰ ὑπακούῃ τῷ συζύγῳ τῆς εἰς ζητήματα θεμιτά.

74) Ὁ ἔχων πολλὰς γυναῖκας ὑποχρεοῦται ἰ' ἀποπέμῃ, εἰς ὅλας ἐξ ἴσου δικαιοσύνην.

75) Εἴτε γίνῃ προσέγγισις εἴτε μὴ, ὁ ἐξ ὑπαρχῆς γάμος, ὡς καὶ πρὸ τῆς προσεγγίσεως, ὁ ἀκυρώσιμος γάμος οὐδόπως ἰσχύουσιν, ἐπομένως δὲν ἰσχύουσι μεταξὺ αὐτῶν αἱ διατάξεις περὶ διατροφῆς, προγαμιαίας δωρεᾶς, γένους, κωλυμάτων ἐξ ἀγχιστείας, κληρονομίας καὶ διορίας πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἐγκυμοσύνης (ἰδέετ).

76) Ἐὰν ἐν τῷ ἀκυρωσίμῳ γάμῳ ἐγένετο προσέγγισις, ἰσχύουσιν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει αἱ διατάξεις τῆς προγαμιαίας δωρεᾶς, τοῦ γένους, τῶν ἐξ ἀγχιστείας κωλυμάτων, ἐξαιρέσει τῶν διατάξεων περὶ διατροφῆς καὶ κληρονομίας.

77) Ἐν τῷ ἀκύρῳ ἢ τῷ ἀκυρωσίμῳ γάμῳ ἐν γένει ἀπαγορεύεται ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζυγίας. Ἐὰν δὲν ἐπῆλθε διάλυσις, ὁ γάμος διαλύεται δικαστικῶς.

Περὶ τῶν διατάξεων τοῦ γάμου παρὰ τοῖς Χριστιανοῖς.

78) Πρὸς ἔκδοσιν ἀποφάσεως περὶ ἀκυρώσεως γάμου ἀκυρωσίμου καὶ διαζεύξεως τῶν μελλονύμφων ἀπαιτεῖται νὰ προηγηθῇ δίκη. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ δικαίωμα τῆς ἀγωγῆς ἀποκλειστικῶς ἀνήκει τοῖς συζύγοις. Τὸ δικαίωμα τοῦτο παραγρά-

φεται μετὰ ἐν ἔτος ἀπὸ τῆς γνώσεως τῶν λόγων τῆς ἀκυρότητος.

79) Ἐὰν ὁ συνωδὰ τῷ 64 ἄρθρῳ ἄκυρος γάμος συνήφθη ἐν ἀγνοίᾳ τῶν λόγων τῆς ἀκυρότητος, τὸ ἐκ τοῦ γάμου τούτου τέκνον θεωρεῖται νόμιμον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Περὶ προγαμιαίας δωρεᾶς (μεχίθ).

80) Ἡ προγαμιαία δωρεὰ ἢ εἶνε συμπεφωνημένη, δηλ. τὸ πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον ὀρίζουσιν ἀμφότερα τὰ μέρη, ἢ κατ' ἐκτίμησιν, δηλ. ἢ προγαμιαία δωρεὰ ἢ διδομένη ἐκ μέρους τοῦ πατρὸς τῆς συζύγου ἢ ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ ἐκ μέρους γυναικῶν τῆς αὐτῆς τάξεως τοῦ τόπου.

81) Ἐπιτρέπεται νὰ ὀρισθῇ ὅτι ἢ συμπεφωνημένη προγαμιαία δωρεὰ προκαταβάλλεται ἢ εἶνε ἐμ πρόθεσμος.

82) Ἐὰν ὀρίσθη προθεσμία πρὸς καταβολὴν τῆς προγαμιαίας δωρεᾶς ἢ σύζυγος δὲν δικαιούται νὰ ζητήσῃ αὐτὴν πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας, ἔστω καὶ ἂν ἐπῆλθε διάζευξις, ἀλλ' ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ συζύγου ἢ προθεσμία αἶρεται.

83) Ἐὰν κατὰ τὴν νόμιμον σύζευξιν ὀρίσθη προγαμιαία δωρεὰ, ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ ἑτέρου τῶν συζύγων ἢ διαζεύξεως, ἢ συμπεφωνημένη προγαμιαία δωρεὰ εἶνε πληρωτέα. Ἐν περιπτώσει διαζεύξεως πρὸ τῆς προσεγγίσεως πληρώνεται μόνον

τὸ ἥμισυ τῆς προγαμιαίας δωρεᾶς, ἐν περιπτώσει δὲ διαζεύξεως λόγῳ ἀνισότητος, τότε ἢ προγαμιαία δωρεὰ ἀπόλλυται.

84) Ἐὰν κατὰ τὴν νόμιμον σύζευξιν δὲν ὀρίσθη προγαμιαία δωρεὰ, ἐν περιπτώσει θανάτου ἢ διαζεύξεως δίδεται τοιαύτη κατ' ἐκτίμησιν, ἀλλ' ἐν περιπτώσει διαζεύξεως πρὸ τῆς προσεγγίσεως δίδεται ὡς προγαμιαία δωρεὰ ἀντικείμενόν τι, τοῦ ὀπίου ἢ ἀξία δὲν ὑπερβαίνει τὸ ἥμισυ τῆς κατ' ἐκτίμησιν προγαμιαίας δωρεᾶς.

85) Ἐὰν κατὰ τὴν σύναψιν τοῦ ἀκυρωσίμου γάμου ἐπῆλθε διάζευξις μετὰ τὴν προσέγγισιν, ἢ συμπεφωνημένη προγαμιαία δωρεὰ δίδεται εἰς τὸ κατώτερον ποσόν, ἀλλ' ἐὰν δὲν ὑπάρχη συμφωνία δίδεται κατ' ἐκτίμησιν. Ἐν περιπτώσει διαζεύξεως πρὸ τῆς προσεγγίσεως ἢ προγαμιαία δωρεὰ δὲν εἶνε ὑποχρεωτική.

86) Ἐν περιπτώσει διαφωνίας κατὰ τὴν συμφωνίαν τῆς προγαμιαίας δωρεᾶς, ἐὰν δὲν ἀποδειχθῇ ἢ συμφωνία, δίδεται κατ' ἐκτίμησιν.

87) Ἐν περιπτώσει διαφωνίας ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τῆς προγαμιαίας δωρεᾶς λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ ἀνδρός.

88) Ἐν περιπτώσει συνάψεως γάμου μετ' ἀνδρὸς ἐν ἐπιθανατίῳ καταστάσει ἢ σύζυγος λαμβάνει προγαμιαίαν δωρεάν ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ ἀνδρός.

89) Ἡ προγαμιαία δωρεὰ εἶνε κτῆμα τῆς συζύγου, ὡς ἐκ τούτου δὲν ὑποχρεοῦται αὐτὴ νὰ κάμῃ ἐξ αὐτῆς προίκα,

90) Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς γονεῖς καὶ συγγενεῖς τῆς συζύγου νὰ λάβωσι χρήματα ἢ ἄλλα πράγματα, ὅπως παραδώσωσιν ἢ συζεύξωσι τὴν κόρην.

91) Αἱ διατάξεις τοῦ μέρους τούτου δὲν ἰσχύουσι διὰ τοὺς Μουσουλμάνους.

Περὶ διατροφῆς.

92) Ἡ διατροφή εἶνε πληρωτέα ἐπὶ ποσοῦ ὀρισθέντος τῇ ἀμοιβαίᾳ συγκαταθέσει τῶν συζύγων ἢ δυνάμει δικαστικῆς ἀποφάσεως. Ἡ οὕτως ὀρισθεῖσα διατροφή δύνάται εἶ ἀυξηθῆ ἢ νὰ ἐλαττωθῆ ἐν περιπτώσει μεταβολῆς ἐν ταῖς τιμαῖς τῶν τροφίμων ἢ μεταβολῆς τῆς καταστάσεως τῶν συζύγων ἐπὶ τὰ βελτίῳ ἢ ἐπὶ τὰ χεῖρω, ἢ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἢ θελεν ἐξακριβωθῆ, ὅτι ἡ ὀρισθεῖσα διατροφή εἶνε ἀνεπαρκῆς ἢ ὑπερβολικῆ.

93) Ἡ διατροφή προκαταβάλλεται. Ἀφοῦ δὲ εἰσπραχθῆ παρὰ τῆς συζύγου καὶ εὐρίσκεται αὐτοουσία εἰς χεῖράς της, δὲν ἐπιστρέφεται ἐν περιπτώσει θανάτου ἢ διαζεύξεως.

94) Ἐὰν ὁ παρῶν σύζυγος ἀρνήται νὰ διαθρέψῃ τὴν σύζυγόν του, ἢ δὲ σύζυγος ζητῆ διατροφήν, ὁ δικαστῆς ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς αἰτήσεως ὀρίζει διατροφήν ἀναλόγως τῆς καταστάσεως ἑκάστου τῶν συζύγων καὶ διατάσσει νὰ προκαταβῆται εἰς τὰς ὑπ' αὐτοῦ ὀρισθησομένας προθεσμίας.

95) Ἡ διατροφή τοῦ διαστήματος τοῦ διαρ-

ρεύσαντος πρὸ τοῦ καθορισμοῦ ἢ τῆς προκαταβολῆς παραγράφεται.

96) Ἐὰν ὁ σύζυγος ἀδυνατῆ νὰ διαθρέψῃ τὴν σύζυγόν του καὶ ἢ σύζυγος ζητήσῃ διατροφήν, τότε ὁ δικαστῆς ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς αἰτήσεως ὀρίζει διατροφήν εἰς χρέος τοῦ ἀνδρός. Ἐξουσιοδοτεῖ δὲ τὴν σύζυγον νὰ συνάψῃ δάνειον ἐν ὀνόματι τοῦ συζύγου.

97) Ἐὰν ὁ σύζυγος ἐγκαταλείψῃ τὴν σύζυγόν του καὶ κρυφθῆ ἢ ἀπουσιάσῃ μεταβαίνων εἰς μεμακρυσμένον ἢ πλησιέστερον μέρος ἢ ἐξαφανισθῆ, τότε ὁ δικαστῆς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποδείξεων περὶ γάμου, ἃς θὰ παρουσιάσῃ ἢ σύζυγος, ὀρκίζει αὐτὴν, ὅτι ὁ σύζυγός της δὲν ἀφήκέ τι πρὸς διατροφήν της, ὅτι δὲν εἶνε ἀπειθῆς καὶ διεζευγμένη, τῆς ὁποίας παρῆλθεν ἢ ὑπὸ τὸν θρησκευτικὸν νόμον ἀρισμένη προθεσμία (ἰδέτ), κατόπιν δὲ ὀρίζει διατροφήν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς αἰτήσεως καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἐξουσιοδοτεῖ τὴν σύζυγον νὰ συνάψῃ δάνειον ἐν ὀνόματι τοῦ συζύγου.

98) Ἐὰν ἢ σύζυγος ἢ ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ ἐξουσιοδοτηθεῖσα συνῶδὰ τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις πρὸς σύναψιν δανείου δὲν ἔχῃ σύζυγον, ὁ ὑποχρεούμενος εἰς τὴν διατροφήν αὐτῆς δέον νὰ δανείσῃ αὐτὴν καὶ ἀκολουθῶς νὰ ζητήσῃ τὸ δανεισθὲν ποσὸν παρὰ τοῦ συζύγου· ἀλλ' ἔὰν ἢ σύζυγος ἐδανείσθῃ παρὰ ξένου προσώπου, ὁ δανειστῆς ἔὰν θέλῃ, ζητεῖ τὰ χρήματα παρὰ τῆς συζύγου ἢ παρὰ τοῦ συζύγου.

99) Ἐὰν ὁ ἀπὸν σύζυγος ἔχη εἰς χεῖρας ἢ εἰς χρέος τρίτου προσώπου πράγματα, τὸ δὲ πρόσωπον τοῦτο ὁμολογήσῃ, ὅτι ἔχει τὰ πράγματα ταῦτα, ὡς καὶ ὅτι ὑφίσταται γάμος, ἢ ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως αὐτοῦ ἢ σύζυγος ἀποδείξῃ τὰ ὡς ἄνω σημεία, ὁ δικαστὴς ὀρκίζει πρῶτον αὐτήν, ὅτι δὲν ἀφῆκεν αὐτῇ τίποτε πρὸς διατροφήν, ὅτι δὲν εἶνε διεζευγμένη, τῆς ὁποίας ἢ ὑπὸ τοῦ θρησκευτικοῦ νόμου ὀριζομένη προθεσμία παρήλθε καὶ ἀκολούθως ὀρίζει διατροφήν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς αἰτήσεως, ὅπως δοθῇ τῇ συζύγῳ ἐκ τοῦ πράγματος τούτου ἢ ἐκ τοῦ ἀντιτίμου αὐτοῦ.

100) Τὸ ποσὸν τὸ συσσωρευθὲν ἐκ τῆς διατροφῆς τῆς ὀρισθείσης δυνάμει δικαστικῆς ἀποφάσεως ἢ οἰκεία βουλήσει, δὲν ἀπόλλυται διὰ τῆς διαλύσεως τοῦ γάμου ἢ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ ἐτέρου τῶν συζύγων.

101) Ἐὰν ἡ σύζυγος ἄνευ ἀποχρῶντος λόγου ἐγκαταλείψῃ τὸν συζυγικὸν οἶκον ἢ ἀπαγορεύσῃ τὸν σύζυγόν της νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν ἑαυτῆς οἶκον, πρὶν ἢ ζητήσῃ νὰ μετοικήσῃ εἰς ἄλλον οἶκον, διαρκείας τῆς καταστάσεως ταύτης, δὲν δικαιούται νὰ ζητήσῃ διατροφήν.

BIBLION Β'.

Γενικαὶ Διατάξεις.

102) Νομικὴν ἰκανότητα πρὸς διάζευξιν ἔχει ὁ ἐχέφρων σύζυγος.

103) Ἡ διάζευξις γίνεται ἐν τῷ νομίμῳ γάμῳ.

104) Ἡ διάζευξις ἐν καταστάσει μέθης δὲν εἶνε ἔγκυρος.

105) Ἡ βία γενομένη διάζευξις δὲν εἶνε ἔγκυρος.

106) Δύναται νὰ τεθῇ ὄρος διὰ τὴν διάζευξιν.

107) Δύναται νὰ ὀρισθῇ χρόνος διὰ τὴν διάζευξιν.

108) Ὁ σύζυγος ἔχει δικαίωμα τριῶν διαζεύξεων ἐπὶ τῆς συζύγου του.

109) Ἡ διάζευξις γίνεται διὰ φράσεων σαφῶν. Ἐν ἐναντία περιπτώσει ἐξετάζεται ἡ πρόθεσις τοῦ ἀνδρός.

110) Ἐν περιπτώσει διαζεύξεως ὁ σύζυγος ὀφείλει νὰ δηλώσῃ τὸ πρᾶγμα εἰς τὸν δικαστήν.

Περὶ ἀνακλητηρίου καὶ ὀριστικῆς διαζεύξεως.

111) Ἐὰν τις διαζευχθῇ τὴν νόμιμον σύζυγόν του διὰ σαφοῦς δηλώσεως ἢ τοιαύτη διάζευξις εἶνε ἀνακλητήριος (ριτζή).

112) Ἡ ἀνακλητήριος διάζευξις δὲν ἐξαλείφει τοὺς συζυγικοὺς δεσμούς. Ἐντὸς τῆς διορίας τῆς ὀριζομένης πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἐγκυμοσύνης (ιδεὲ)

δύναται ὁ σύζυγος διὰ λόγου ἢ δι' ἔργου νὰ ἀνακαλέσῃ τὸ διαζύγιον.

113) Ἀνακαλουμένου τοῦ διαζυγίου ἐντὸς τῆς διορίας ταύτης, ἐξακολουθεῖ ὁ ἤδη ὑφιστάμενος δεσμὸς τοῦ γάμου. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ σύζυγος δὲν ὑποχρεοῦται νὰ λάβῃ τὴν συγκατάθεσιν τῆς γυναικός.

114) Ἡ ἀνακλητήριος διάζευξις ὑπὸ ὄρον δὲν εἶνε ἔγκυρος.

115) Κατὰ τὴν πρώτην ἀνακλητήριον διάζευξιν ὁ σύζυγος δικαιούται νὰ ἀνακαλέσῃ τὸ διαζύγιον. Ἐπίσης καὶ μετὰ τὴν δευτέραν. Ἀλλὰ μετὰ τὴν τρίτην τὸ διαζύγιον καθίσταται ὀριστικόν.

116) Ἡ διάζευξις πρὸ τῆς προσεγγίσεως θεωρεῖται ὀριστική.

117) Ἡ ὀριστικὴ διάζευξις ἐξαλείφει τελείως τοὺς δεσμοὺς τῆς συζυγίας, ἀλλὰ μετὰ τὴν πρώτην καὶ δευτέραν διάζευξιν ἐπιτρέπεται ἡ ἀνανέωσις τοῦ γάμου.

118) Ἡ ὀριστικὴ διάζευξις ἀνακαλεῖται ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ σύζυγος μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς διορίας τῆς ὀρισμένης πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἐγκυμοσύνης συζευχθῆ μετ' ἄλλου οὐχὶ ἐπὶ σκοπῶ καταστήσῃ αὐτὸν θεμιτὸν (ταχλὶλ) καὶ μετὰ τὴν προσέγγισιν διαζευχθῆ αὐτόν.

Δικαίωμα ἐπιλογῆς ἐπὶ διαζεύξεως.

119) Ἡ ἀνὲν ἐλαττώματος κωλύοντος τὴν προς-

ἐγγισιν σύζυγος, ἅμα ὡς ἤθελε πληροφορηθῆ ὅτι ὁ σύζυγός της ἔχει τοιοῦτον ἐλάττωμα, δύναται ἀναφερομένη τῷ δικαστῇ νὰ ζητήσῃ τὸ διαζύγιον· ἀλλ' ἡ αἴτησις τῆς γυναικὸς τῆς ἐχούσης τοιοῦτον ἐλάττωμα δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

120) Ἡ γυνὴ ἢ παραδεχομένη τὸ ἐλάττωμα τοῦ συζύγου της πρὸ τῆς συνάψεως τοῦ γάμου χάνει τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιλογῆς.

121) Ἐὰν ὁ σύζυγος ἀναφερθῆ εἰς τὸν δικαστὴν κατὰ τὰς ὡς ἄνω περιπτώσεις, λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν τὰ ἑξῆς :

1ον) Ἐὰν ἡ ἀσθένεια εἶνε ἀνίατος ὁ δικαστὴς ἀμέσως προβαίνει εἰς τὴν διάζευξιν· ἐὰν εἶνε ἰάσιμος δίδει διορίαν ἐνὸς ἔτους· ἐὰν μετὰ ἐν ἔτος δὲν ἐπέλθῃ θεραπεία καὶ ὁ ἕτερος τῶν συζύγων ἐπιμένῃ εἰς τὴν διάζευξιν, διαλύει τὸν γάμον. Ἐὰν ἡ σύζυγος ἐξακριβώσῃ ὅτι ὁ σύζυγος πάσχει ἀπὸ λέπραν καὶ ἀφροδισιακὰ νοσήματα, δικαιούται νὰ ζητήσῃ διάζευξιν.

2ον) Ἐὰν ὑπάρχῃ ἐλπίς θεραπείας τῆς ἀσθενείας ταύτης, ὁ δικαστὴς δίδει προθεσμίαν ἐνὸς ἔτους· ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ὁ δικαστὴς διαλύει τὸν γάμον. Ἐλαττώματα, οἷα ἡ τύφλωσις, ἡ χωλότης, δὲν συνεπάγονται διάζευξιν.

123) Ἐὰν μετὰ τὴν σύναψιν τοῦ γάμου ὁ σύζυγος πάθῃ τὰς φρένας, ὁ δικαστὴς διαλύει τὸν γάμον μετὰ ἐν ἔτος ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν ἤθελε θεραπευθῆ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο.

124) Εἰς τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἡ σύζυγος

ἔχει δικαίωμα ἐπιλογῆς τὸ δικαίωμα τοῦτο δὲν εἶνε ἐπεῖγον· δικαιούται νὰ ἀναβίλη ἐπὶ τι διάστημα τὴν δίκην ἢ νὰ παραιτηθῇ αὐτῆς.

125) Ἐὰν μετὰ τὴν διάζευξιν συμφώνως πρὸς τὰ σχετικὰ ἄρθρα ἀνανεωθῇ ὁ γάμος, κατὰ τὸν δεύτερον τοῦτον γάμον ἢ σύζυγος δὲν ἔχει δικαίωμα ἐπιλογῆς.

126) Ἐὰν ὁ σύζυγος κριβῆ ἢ ἀναχωρήσῃ εἰς μεμακρυσμένα μέρη ἢ γίνῃ ἄφαντος καὶ δὲν εἶνε δυνατὴ ἢ λήψις διατροφῆς, ἢ δὲ σύζυγος ζητῇ τὴν διάζευξιν, ὁ δικαστὴς μετὰ τὰς ἀπαιτουμένας ἐξετάσεις διαλύει τὸν γάμον.

127) Ἐὰν ἡ σύζυγος ἀνδρὸς ἐγκαταλείψαντος αὐτὴν ἀναφερθῇ εἰς τὸν δικαστὴν καὶ ζητήσῃ διαζύγιον, μετὰ τὰς ἀπαιτουμένας ἐξακριβώσεις ἀναβάλλει τὴν διάζευξιν μετὰ τέσσαρα ἔτη· ἐὰν κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο οὐδεμίᾳ πληροφορία ληφθῇ καὶ ἡ σύζυγος ἐπιμένῃ εἰς τὴν διάζευξιν, ὁ δικαστὴς διαλύει τὸν γάμον. Ἐὰν ὁ σύζυγος ἐξαφανισθῇ ἐν καιρῷ πολέμου, ὁ δικαστὴς διαλύει τὸν γάμον μετὰ παρέλευσιν ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐπιστροφῆς τῶν ἐμπολέμων καὶ τῶν αἰχμαλώτων εἰς τὰ μέρη των.

128) Ἐὰν ἡ οὕτω διαζευχθεῖσα γυνὴ συνάψῃ γάμον μετ' ἄλλου καὶ ἐμφανισθῇ ὁ πρῶτος σύζυγος, ὁ τελευταῖος γάμος δὲν ἀκυροῦται.

129) Ἐὰν ἡ γυνὴ, ἧς ὁ σύζυγος ἐδηλώθη ὅτι ἀπέθανε, συζευχθῇ μετ' ἄλλου καὶ ἐξακριβωθῇ ὅτι ὁ πρῶτος τῆς σύζυγος ζῆ, ὁ δεύτερος γάμος ἀκυροῦται.

130) Ἐὰν συνεπέα ἐρίδων μεταξὺ τῶν συζύγων ὁ ἕτερος ἐξ αὐτῶν ἀναφερθῇ εἰς τὸν δικαστὴν, οὗτος διορίζει ἀνὰ ἓνα διαιτητὴν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν. Ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ τοιοῦτος διαιτητὴς ἢ ἐὰν οἱ ὑπάρχοντες δὲν ἔχωσι τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα, διορίζει ἕξωθεν. Οἱ οὕτω διοριζόμενοι διαιτηταὶ, ἀφοῦ ἀκούσωσι τὰ παράπονα ἀμφοτέρων, προσπαθοῦσι νὰ συμφιλιώσωσιν αὐτοὺς, ἐν ἐπιμονῇ των, ἐὰν ὑπαίτιος ᾖ ἡ σύζυγος, ὁ δικαστὴς διαλύει τὸν γάμον· ἐὰν ὑπαίτιος ᾖ ἡ σύζυγος, ἡ διάλυσις γίνεται διὰ τῆς ἀμοιβαίας συγκαταθέσεως, διὰ τῆς ἐπιστροφῆς ὀλοκλήρου ἢ μέρους τῆς προγαμιαίας δωρεᾶς. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας μεταξὺ τῶν διαιτητῶν ὁ δικαστὴς διορίζει ἐπιδιαιτητὴν μὴ ἔχοντα σχέσιν πρὸς τοὺς πρῶτους ἢ πρὸς τοὺς συζύγους. Ἡ ἀπόφασις εἶνε ἀνεκκλητος.

131) Ἡ ἀπόφασις περὶ διαζεύξεως συμφώνως τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις συνεπάγεται τὴν ὀριστικὴν διάζευξιν, ἢ δὲ σχετικὴ πρᾶξις καταγράφεται κατὰ τὴν τάξιν.

Περὶ διαζεύξεως τῶν Χριστιανῶν.

132) Ἐν περιπτώσει ἐξακριβώσεως τῶν κατωτέρω λόγων ὁ ἕτερος τῶν συζύγων δύναται ἀναφερόμενος εἰς τὸν δικαστὴν νὰ ζητήσῃ τὴν διάζευξίν του.

1ου) Ἡ μοιχεία τοῦ ἑτέρου τῶν συζύγων. Ἡ δίκη ὁμως περὶ διαζεύξεως παραγράφεται μετὰ ἕν ἔτος ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς γνώσεως περὶ διαπράξεως τῆς μοιχείας καὶ μετὰ πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς διαπράξεως αὐτῆς.

2ου) Ἐὰν ὁ ἕτερος τῶν συζύγων πάθῃ τὰς φρένας εἰς βαθμὸν ὥστε νὰ καταστῆ ἀδύνατος ἢ συμβίωσις τῶν συζύγων καὶ ἡ θεραπεία δὲν ἐπέλθῃ εἰς τὸς τριῶν ἐτῶν.

3ου) Ἐὰν ὁ ἕτερος τῶν συζύγων καταδικασθῆ εἰς φυλάκισιν ἀνωτέραν τῶν πέντε ἐτῶν συνεπεία κοινοῦ ἐγκλήματος.

4ου) Ἐὰν ὁ ἕτερος τῶν συζύγων εὐρίσκηται εἰς μεμακρυσμένον τόπον καὶ ἐπὶ πέντε ἔτη δὲν εἶνε δυνατόν νὰ γνωσθῆ ἂν οὗτος ζῆ ἢ ἀπέθανεν.

5ου) Ἐὰν ὁ ἕτερος τῶν συζύγων ἐγκαταλείψῃ τὸν ἄλλον ἐπὶ πέντε ἔτη καὶ πλέον.

6ου) Ἐὰν ὁ ἕτερος τῶν συζύγων πρὸ τοῦ γάμου πάσχῃ ἀπὸ σίφυλιν ἢ ἐπιληψίαν καὶ γνωσθῆ τὸ πρᾶγμα μετὰ τὸν γάμον.

7ου) Ἐὰν ὁ ἕτερος τῶν συζύγων ἀποτολήσῃ πράξεις, αἵτινες ἤθελον θέσῃ εἰς κίνδυνον τὸν ἄλλον. Τὸ δικαίωμα τῆς δίκης παραγράφεται μετὰ πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πράξεως.

133) Ἐκ τῶν συζύγων εἰς τὸν ὑπαίτιον τῆς διαζεύξεως εἶνε δυνατόν νὰ μὴ ἐπιτραπῆ ἡ σύναψις νέου γάμου μόνον ἐν διαστήματι τριῶν ἐτῶν. Ἐὰν

δὲ διελύθη ἐξ ὑπαιτιότητος ἀμφοτέρων εἶνε δυνατόν νὰ ἀπαγορευθῆ ἀμφοτέροις ἡ σύναψις γάμου.

134) Ἐὰν ὁ ἕτερος τῶν συζύγων, στηριζόμενος εἰς τοὺς λόγους τῆς διαζεύξεως ζητήσῃ νὰ ζήσῃ χωριστὰ ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως ὁ γάμος καὶ αἱ διατάξεις αὐτοῦ ἰσχύωσιν, ἐν περιπτώσει ἐξακριβώσεως τῶν ὡς ἄνω λόγων, εἶνε δυνατόν νὰ ληφθῆ ἀπόφασις περὶ τοπικῆς αὐτῶν διαστάσεως. Ἐν τούτοις ἐὰν τὸ ἕτερον μέρος ἐπιμένῃ εἰς τὴν διάλυσιν τοῦ γάμου, κηρύττεται οὗτος διαλελυμένος. Μετὰ τὴν λήψιν ἀποφάσεως περὶ τοπικῆς διαστάσεως ὁ ἕτερος τῶν συζύγων δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν διάλυσιν αὐτῶν.

135) Ἡ ἄφεσις πράξεως ἀποτελούσης λόγον διαζεύξεως παραγράφει τὸ ἐκ τῆς πράξεως ταύτης ἀπυρρέον δικαίωμα τῆς ἀγωγῆς.

136) Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελεν ἐγερθῆ δίκη περὶ διαζεύξεως, γίνεται κατὰ πρῶτον ἀπόπειρα πρὸς συμβιβασμὸν δι' ἐνὸς διαιτητοῦ ἐκλεγομένου παρὰ τῶν οἰκογενειῶν τῶν συζύγων ἢ διὰ τῶν θρησκευτικῶν ἀρχηγῶν, ἐὰν δὲ δὲν ἐπιτευχθῆ ἡ συμφιλίωσις, ἡ ὑπόθεσις ἐκδικάζεται κατὰ τὴν τάξιν.

137) Ἐν διαστήματι τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως οἱ ἐνδιαφερόμενοι εἶνε δυνατόν ν' ἀναφερθῶσιν εἰς τοὺς θρησκευτικοὺς ἀρχηγοὺς ζητοῦντες τὴν ἐκτέλεσιν τῶν θρησκευτικῶν διατυπώσεων τῶν ἀφορωσῶν τὴν διάλυσιν τοῦ γάμου. Οὕτως ἡ ληφθεῖσα ἀπόφασις κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο δὲν ἐκτελεῖται. Μετὰ τὴν λήξιν

τῆς προθεσμίας ταύτης ἐντὸς εἴκοσι τὸ πολὺ ἡμερῶν δέον ἵνα ὑποβάλλῃ αἴτησιν ὁ ὑπὲρ οὗ ἢ ἀπόφασις αὕτη ζητῶν τὴν ἐκτέλεσιν. Ἄλλως θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη.

138) Ἐν ἣ περιπτώσει ὁ σύζυγος ἐξαρτήσῃ τὴν ἔκδοσιν τοῦ διαζυγίου ἐκ τῆς ἀδείας τοῦ δικαστοῦ, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει αἱ διατάξεις τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων ἰσχύουσι καὶ διὰ τοὺς Ἰουδαίους. Ἡ σύζυγος δικαιούται νὰ ζητήσῃ διαζύγιον διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους.

Περὶ τῆς διορίας πρὸς ἐξακριβωθῆναι
τῆς ἐγκυμοσύνης (ἰδὲτ).

139) Ἡ διορία τῶν διαζευγνομένων καὶ μὴ ἐγκύων γυναικῶν εἶνε διαρκείας τριῶν ἐμμήνων. Ἐὰν ἡ γυνὴ ἀναφερθῇ πρὸ τῆς παρελεύσεως τριῶν μηνῶν καὶ ἰσχυρισθῇ ὅτι ἔληξεν ἡ διορία αὕτη, ὁ ἰσχυρισμὸς οὗτος δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

140) Ἐὰν ἡ ἐντὸς τῆς διορίας ταύτης εὕρισκομένη γυνὴ δὲν ἦλθεν εἰς τὰ ἐμμηναία τῆς κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο, ἢ ἐὰν ἔπαυσαν ταῦτα μετὰ δύο ἐμμηνα ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἔφθασεν εἰς ἡλικίαν κατὰ τὴν ὁποίαν παύουσι τὰ ἐμμηνα, ἀναμένει ἐπὶ τρεῖς μῆνας. Ἐν ἐναντία περιπτώσει ἀναμένει ἐπὶ ἐννέα μῆνας.

141) Ἡ διορία τῶν διαζευγνομένων γυναικῶν εἶνε διαρκείας τριῶν μηνῶν.

142) Αἱ ὡς ἄνω διατάξεις ἰσχύουσι καὶ περὶ τῶν γυναικῶν, τῶν ὁποίων ὁ γάμος διελύθη ἢ ὁ σύζυγος ἀπέθανε μετὰ τὴν προσέγγισιν.

143) Αἱ γυναῖκες, ὧν ὁ σύζυγος ἀπέθανε, δέον νὰ ἀναμείνωσιν ἐπὶ τέσσαρας μῆνας καὶ δέκα ἡμέρας, εἴτε ἐγένετο προσέγγισις εἴτε μὴ, ἐκτὸς τῶν ἐγκύων γυναικῶν.

144) Ἡ ἔγκυος γυνὴ, ἧς ὁ σύζυγος ἀπέθανε, ἢ διεζεύχθη αὐτὴν, δέον νὰ ἀναμείνη μέχρι τοῦ τοκετοῦ. Ἐν περιπτώσει ἐκτρώσεως ἐὰν τὸ ἔμβρυον ἦνε ἀρτιμελὲς ἰσχύουσι αἱ περὶ τοκετοῦ διατάξεις ἐὰν δὲν ἦνε ἀρτιμελὲς ἡ διορία δὲν παύει καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐφαρμόζονται αἱ ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις ἀναφερόμεναι διατάξεις.

145) Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα διορία ἄρχει ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς διαζεύξεως ἢ τοῦ θανάτου τοῦ συζύγου, εἴτε λάβῃ γνῶσιν τούτου ἡ σύζυγος εἴτε μὴ.

146) Ἐὰν πρὸ τῆς προσεγγίσεως διαλυθῇ ὁ γάμος, διορία δὲν ὑπάρχει.

147) Ἐὰν μετὰ τὴν ἀνακλητήριον διάζευξιν ὁ σύζυγος ἀποθάνῃ, ἢ διορία ἄρχει ἐκ νέου, ἀλλὰ μετὰ τὴν ὀριστικὴν διάζευξιν ἢ ἀρξαμένη διορία συμπληροῦται.

148) Παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις ἐν περιπτώσει διαζεύξεως ἢ θανάτου τοῦ συζύγου ἄρχει ἡ ὀρισμένη διορία. Ἡ διορία αὕτη διαρκεῖ ἐπὶ τρεῖς μῆνας, ἀλλ' ἐὰν ἡ γυνὴ εἶνε ἔγκυος ἢ ἔχῃ τέκνον ἢ διορία ἐξακο-

λουθεί μέχρις ὅτου τὸ τέκνον συμπληρώσῃ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ἡλικίας του. Ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ τέκνου ἡ διορία αὕτη εἶνε διαρκείας ἐνεμήκοντα ἡμέρων ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου, ἐκτὸς ἐὰν ἐπέλθῃ τοκετός.

149) Παρὰ τοῖς Χριστιανοῖς ἡ διορία περὶ ἐξακριβώσεως τῆς ἐγκυμοσύνης εἶνε ἐν γένει διαρκείας ἐνὸς ἔτους, ἐκτὸς ἐὰν κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἐπέλθῃ ὁ τοκετός.

Περὶ διατροφῆς τῆς ἐντὸς τῆς ὁριζομένης διορίας
εὐρισκομένης γυναικὸς (μουτεδέ).

150) Ἡ διατροφή τῆς τοιαύτης γυναικὸς ἐπιβάλλεται τῷ ἀνδρί.

151) Ἡ ἔνεκεν ἀπειθείας διεζευγμένη γυνὴ δὲν δικαιούται νὰ ζητήσῃ διατροφήν ἐντὸς τῆς διορίας ταύτης.

152) Ἐπίσης ἡ γυνὴ, ἧς ὁ σύζυγος ἀπέθανε, δὲν δικαιούται νὰ ζητήσῃ διατροφήν.

153) Ἐὰν ἡ διορία παρέλθῃ ἄνευ καθορισμοῦ διατροφῆς, εἴτε δυνάμει δικαστικῆς ἀποφάσεως, εἴτε οἰκειοθελῶς, ἡ διατροφή ἀπόλλυται.

154) Τὸ ποσὸν τὸ συσσωρευθὲν ἐκ τῆς ὀρισθείσης διατροφῆς δὲν ἀπόλλυται συνεπείᾳ θανάτου τοῦ ἑτέρου τῶν συζύγων.

155) Τὰ ἄρθρα τὰ μὴ ἀντιβαίνοντα πρὸς τὰς ὡς ἄνω ἀναφερομένας διατάξεις τοῦ παρόντος καρὰρ-ναμὲ (προσωρινοῦ νόμου) τὰς ἐξαιρετικῶς θεσπι-

σθείσας διὰ τοὺς μὴ Μουσουλμάνους ἰσχύουσι καὶ περὶ αὐτῶν ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει διασάφησις.

156) Τὸ δικαίωμα τῶν θρησκευτικῶν ἀρχηγῶν περὶ ἐκδικάσεως ὑποθέσεων, οἷον περὶ συνάψεως καὶ διαλύσεως γάμου καὶ τῶν ἀπορρευσῶν ἐξ αὐτοῦ, οἷον διατροφῆς, τραχώματος καὶ προικὸς, καταργεῖται.

157) Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος καρὰρ-ναμὲ ἀνατίθεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης.

Διατάσσω τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Νόμου ἐπὶ τῷ τέλει ἵνα ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν ἅμα τῇ συγκλήσει αὐτῆς.

Τῆ 25 Ὀκτωβρίου 1333.

MEHMET REŞAT

Ὁ Μ. Βεζύρης

MEHMET TAAĀAT

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

ΧΑΛΙΑ

ΠΡΟΣΩΡΙΝΟΣ ΝΟΜΟΣ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΩΝ

ΤΗΝ Β΄.

ὑπὸ ὑπερκοινωνίαν 19 Σεβί. οὐλ. ἰχίη 1332

ΠΡΟΣΘΗΚΗΝ ΕΙΣ ΤΟ 200 ΑΡΘΡΟΝ

ΤΟΥ

ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΟΣ

Ἄρθρον 1ον.

Ἡ 2α προσθήκη τοῦ 200οῦ ἄρθρου τοῦ ποινικοῦ κώδικος ἐτροποποιήθη ὡς ἐξῆς :

Ὁ σύζυγος ὡς καὶ οἱ ἐπίτροποι τῶν μελλονύμφων — ἂν παρίστανται — οἱ μὴ συμμορφούμενοι πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ νόμου, ὅσον ἀφορᾷ τὴν σύναψιν τοῦ γάμου ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ δικαστοῦ ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ (Ναῖπ), καταδικάζονται εἰς φυλάκισιν ἀπὸ 1—6 μηνῶν οἱ δὲ εἰς τοιοῦτους γάμους ὡς μάρτυρες παριστάμενοι εἰς φυλάκισιν ἀπὸ μιᾶς ἐβδομάδος μέχρις ἑνὸς μηνός.

Ὁ δικαστὴς ἢ ὁ ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ ὁ συντάσσων τὸ γαμήλιον ἔγγραφον καὶ καταγράφων αὐτὸ ἄνευ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν νομίμων διατυπώσεων, ὡς καὶ οἱ ἱμάμαι οἱ τελοῦντες παρὰ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῶν γάμους, ἄνευ τῆς παρουσίας τοῦ δικαστοῦ ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ, φυλακίζονται ἀπὸ 1—6 μηνῶν.

Ἐπίσης καταδικάζονται εἰς φυλάκισιν ἀπὸ 1—6 μηνῶν οἱ ἐν τοῖς γάμοις τῶν μὴ Μουσουλμάνων συντάσσοντες τὸ σχετικὸν γαμήλιον ἔγγραφον (ἀκτ-ναμὲ) καὶ καταγράφωντες αὐτὸ ἢ οἱ τελοῦντες αὐτοπροσώπως τὸν γάμον κληρικοῦ ὑπαλλήλου, ἄνευ τῆς παρουσίας τοῦ δικαστοῦ ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ ἢ τοῦ ἀπεσταλμένου ὑπ' αὐτοῦ εἰδικοῦ ὑπαλλήλου, ὡς καὶ ὁ δικαστὴς ὅστις δὲν ἀποστέλλει εἰδικὸν ὑπάλληλον εἰς τὸ μέρος ἐνθα πρόκειται νὰ τελεσθῇ ὁ γάμος κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ὥραν, μολονότι ἀνηγγέλθη αὐτῷ τὸ πρᾶγμα, καὶ ὁ εἰδικὸς ὑπάλληλος ὁ μὴ παρουσιαζόμενος κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ὥραν εἰς τὸ μέρος τῆς συνάψεως τοῦ γάμου.

Ὁ ἐν ἐπιγνώσει νυμφευόμενος ἔγγαμον γυναῖκα ὡς καὶ οἱ ἐν γνώσει ὡς ἐπίτροποι ἢ ὡς μάρτυρες παριστάμενοι εἰς τοιοῦτους γάμους, ἢ οἱ συντάσσοντες τὸ σχετικὸν γαμήλιον ἔγγραφον καὶ καταγράφωντες αὐτὸ, ἢ οἱ τελοῦντες ἐν ἐπιγνώσει

τοιούτους γάμους, καταδικάζονται φυλάκισιν ἀπὸ 6 μηνῶν μέχρι τριῶν ἐτῶν.

Ὁ μὴ γνωστοποιῶν εἰς τὸν δικαστὴν ἐντὸς 15 ἡμερῶν ὅτι διεζεύχθη τὴν σύζυγόν του καταδικάζεται εἰς φυλάκισιν ἀπὸ μιᾶς ἐβδομάδος μέχρις ἐνὸς μηνός.

Ἄρθρον 2ον.

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου ἀνατίθεται τῷ Ὑπουργῷ τῆς Δικαιοσύνης.

Διατάσσω τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου ἐπὶ τῷ τέλει ἵνα ὑποβληθῇ τῇ Βουλῇ ἅμα τῇ συγκλήσει αὐτῆς.

Τῇ 25ῃ Νοεμβρίου 1333]1917.

ΜΕΧΜΕΤ ΡΕΣΑΤ

Ὁ Μ. Βεζύρης

ΤΑΛΛΑΓ

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

ΧΑΛΙΑ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

ΑΦΟΡΩΝ

ΤΟΝ

ΠΡΟΣΩΡΙΝΟΝ ΝΟΜΟΝ

ΠΕΡΙ

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

Ἄρθρον 1ον.

Οἱ μέλλοντες νὰ συνάψωσι γάμον, ἀπευθυνόμενοι ἐν πρώτοις εἰς τὴν δημογεροντίαν τοῦ χωρίου ἢ τῆς συνοικίας ἐν ἣ διαμένουσι, λαμβάνουσιν ἀνὰ ἓν ἰλμουχαμπέριον γάμου. Ἐὰν οἱ μελλόνυμφοι διαμένωσιν εἰς τὴν αὐτὴν συνοικίαν ἢ τὸ αὐτὸ χωρίον, ἐν ἰλμουχαμπέριον δι' ἀμφοτέρους εἶνε ἐπαρκές.

Εἰς τὸ ἰλμουχαμπέριον τοῦτο σημειοῦται 1ον τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν, τὸ ὀνοματεπώνυμον τῶν ἰδίων, ἢ ιδιότης, τὸ ἐπάγγελμα ἢ ἡ ὑπηρεσία, ἡ κατοικία, τὸ θρησκευμα, ἡ ὑπηκοότης, 2ον ἂν ἔχωσι νομικὴν ἱκανότητα καὶ ἂν ἢ γνωστὸν ἢ οὐ, ὅτι ὑπάρχει γαμικὸν τι κώλυμα

καὶ ἂν ἢ γνωστὸν ποῖον εἶνε τὸ κώλυμα τοῦτο, καὶ
ζον ἂν ὑπάρχη ἄδεια ἢ συγκατάθεσις τῶν γονέων ἢ
κνδεμόνων, ἀναλόγως τῆς ἡλικίας καὶ τοῦ θρησκευ-
ματος αὐτῶν.

Ἡ δημογεροντία δὲν δικαιούται ν' ἀρνηθῆ τὴν
ἐκδοσιν τοιοῦτου ἰλμουχαμπερίου, καὶ ἐν ἢ περι-
πτώσει ἀκόμη ὑπάρχη κώλυμα γάμου, ἢ δὲν ἐδόθη ἢ
ἄδεια ἢ ἡ συγκατάθεσις τῶν γονέων.

Ἄρθρον 2ον.

Τὸ κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον ἐκδιδόμενον ἰλ-
μουχαμπερίον, ἐπιδίδεται μετὰ τῶν ὁσμανιέδων ἢ
τῶν ἐγγράφων τῆς ταυτότητος τῶν μελλονύμφων εἰς
τὸ δικαστήριον τὸ εὐρισκόμενον ἐν τῇ περιοχῇ τῆς
κατοικίας ἐνὸς ἐκ τῶν δύο· ἐὰν δὲ οἱ μελλονύμφοι
εἶνε Χριστιανοὶ τότε ἐπιδίδεται εἰς τὸν θρησκευτικὸν
ἀρχηγὸν τῆς περιοχῆς ἐν ἢ διαμένει εἰς ἐκ τῶν δύο
ἀδιαφόρως.

Ἄρθρον 3ον.

Τὸ δικαστήριον ἐξετάζει τὸ ἐκδιδόμενον ἰλμουχα-
μπερίον τοῦ γάμου μετὰ τῶν ἐπισυννημένων ἐγγρά-
φων, καὶ ἐὰν ἐξακριβώσῃ ὅτι ὑπάρχει ἔλλειψις τις
ἐν αὐτῷ, ἐπιστρέφει εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους πρὸς
συμπλήρωσιν. Ἐὰν ἐκ τῆς γενομένης ἐξετάσεως
ἤθελεν ἀποδειχθῆ ὅτι ὁ ἕτερος τῶν μελλονύμφων δὲν
ἔχει νομικὴν ἰκανότητα, ἢ ὅτι ὑπάρχει κώλυμα γά-

μου, ἢ αἰτησις περὶ συνάψεως γάμου ἀπορρίπτεται
δι' ἀποφάσεως ἡτιολογημένης, ἐν ἢ περιπτώσει δὲν
ὑπάρχει ἐνστάσις τῆς ἐκ μέρους τῶν μελλονύμφων ἢ
ἡ ἐνστάσις αὐτῶν θεωρηθῆ ἀπαράδεκτος.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ οὐσία τοῦ ζητήματος
ἀναγράφεται εἰς τὸ σχετικὸν βιβλίον καὶ ἡ ἀληθεῖσα
ἀπόφασις σημειοῦται ἐν τῷ πρακτικῷ.

Ἄρθρον 4ον.

Ἐὰν ἐν τῷ ἰλμουχαμπερίῳ τοῦ γάμου ἀναγράφη-
ται ὅτι δὲν ὑπάρχει ἢ συγκατάθεσις τῶν γονέων, τὸ
δικαστήριον κοινοποιεῖ πρὸς τὸν γονέα ἢ τὸν κνδε-
μόνα δηλωτικὸν (ἰχλαρναμέ) δι' οὗ δηλοῦται ὅτι,
ἀποταθέντων τῶν μελλονύμφων εἰς τὸ δικαστήριον,
ὀφείλει οὗτος νὰ προσέλθῃ εἰς τὸ δικαστήριον κατὰ τὴν
ὠρισμένην ἡμέραν αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου
καὶ δηλώσῃ τοὺς λόγους τῆς μὴ συγκαταθέσεως,
εἰδοποιοῦνται δὲ καὶ οἱ μελλονύμφοι ὅτι δέον νὰ πα-
ρίστανται κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν.

Ἀναλόγως τῶν ἐνστάσεων τὰς ὁποίας ἤθελε
διατυλώσει ὁ γονεὺς ἢ ὁ κνδεμὼν, ἐφαρμόζονται
αἱ διατάξεις τοῦ 7ου καὶ 8ου ἁρθροῦ.

Ἄρθρον 5ον.

Ἐὰν κατόπιν ἐξετάσεων τὸ δικαστήριον ἀπο-
δειχθῆ ὅτι τὰ σχετικὰ ἐγγραφα τοῦ γάμου εἶνε ἀ-
νελλιπῆ καὶ ὅτι οὐδὲν κώλυμα ὑπάρχει ζητοῦνται

περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου πληροφορίαὶ παρὰ τοῦ ληξιαρχείου ἀφοῦ δὲ γνωσθῆ ὅτι τὰ περιεχόμενα τῶν ἐγγράφων τούτων συμφωνοῦσι πρὸς τὴν ἐγγραφὴν (Καίτ) τῶν μητρώων τοῦ ληξιαρχείου, δημοσιεύεται δὴλωσις ἀναφέρουσα ὅτι προκειμένου ἵνα τελεσθῆ ὁ γάμος δεόν ἵνα οἱ ἔχοντες ἐνστάσεις περὶ τούτου ὑποβάλωσιν αὐτὰς ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως.

Ἐὰν ἡ κατοικία τοῦ ἐτέρου τῶν μελλονύμφων εὐρίσκεται ἔξω τῆς δικαστικῆς ἀρμοδιότητος τοῦ δικαστηρίου πρὸς ὃ ἀπετάθησαν οὗτοι τότε τὸ πρᾶγμα ἀνακοινοῦται καὶ εἰς τὸ δικαστήριον τοῦ ρηθέντος τόπου ἐπὶ τῷ τέλει ἵνα προβῆ καὶ αὐτὸ εἰς τὰς δεούσας κοινοποιήσεις.

Ἄρθρον 6ον.

Ἐν ἀντίγραφον τῆς κοινοποιήσεως ἀναρτᾶται εἰς τὸν διάδρομον τοῦ δικαστηρίου καὶ ἕτερον τοιχοκολλᾶται εἰς κεντρικὰ μέρη.

Ἐὰν τὸ δικαστήριον κρίνῃ ἀναγκαῖον, ἐν ἀντίγραφον τῆς κοινοποιήσεως δημοσιεύεται καὶ εἰς τὴν ἐφημερίδα.

Ἐὰν ἡ κοινοποίησις ἐγένετο διὰ τῆς ἐφημερίδος ἐκείνης φυλάσσεται ἐν τῷ σχετικῷ φακέλλῳ. Ἐὰν δὲ ἐγένετο διὰ τοιχοκολλήσεως φυλάσσεται πρακτικὸν συντασσόμενον παρὰ τοῦ κλητῆρος καὶ ὑπογραφόμενον ὑπὸ τῶν παρόντων.

Ἄρθρον 7ον.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελεν ὑποβληθῆ ἐνστασίς τις κατὰ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου, εἴτε πρὸ τῆς δημοσιεύσεως ὑπὸ τοῦ γονέως εἴτε μετ' αὐτὴν, ὑπὸ τοῦ γονέως ἢ ἄλλων ἐνδιαφερομένων τὸ δικαστήριον ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν μελλονύμφων ἢ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν ἀκούει τὰς δηλώσεις τῶν ἐνισταμένων καὶ τῶν μελλονύμφων ἢ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν ὡς καὶ τὰς καταθέσεις τῶν μαρτύρων, οὓς ἤθελον οὗτοι παρουσιάσει πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν δηλώσεων των, ἐξετάζει δὲ καὶ τὰ προσαγόμενα ἐγγράφα καὶ λαμβάνει ἀπόφασίν τινα, ἂν ἐπιτρέπεται ἢ οὐ ἂν τελεσις τοῦ γάμου, τὸ δικαστήριον συντάσσει πρακτικὸν ἐν ᾧ ἀναγράφονται αἱ δηλώσεις καὶ καταθέσεις, αἱ γινόμεναι ἐξετάσεις, ἡ ληφθεῖσα ἀπόφασις καὶ ἡ δικαιολογητικὴ τῆς ἀποφάσεως ἔκθεσις.

Ἄρθρον 8ον.

Ἐὰν κατόπιν ἐνστάσεως διατυπωθείσης ἐκ μέρους τοῦ γονέως ἢ ἄλλου ἐνδιαφερομένου κατὰ τῆς συνάψεως τοῦ γάμου, ὁ ἐνιστάμενος δὲν προσέλθῃ εἰς τὸ δικαστήριον κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν δὲν ἔχουσι δὲ διατυπωθῆ καὶ οἱ λόγοι τῆς ἐνστάσεως, αὕτη θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη.

Ἐὰν ὅμως ἔχουσι διατυπωθῆ οἱ λόγοι τῆς ἐνστάσεως τὸ δικαστήριον ἐξετάζει αὐτοὺς καὶ λαμβάνει σχετικὴν ἀπόφασιν.

Ἄρθρον 9ον.

Ἐὰν τὸ δικαστήριον ἐκδώσῃ ἀπόφασιν ὅτι ἐπιτρέπεται ἡ σύναψις τοῦ γάμου τελεῖται οὗτος τῆ αἰτήσῃ τῶν μελλονύμφων ἢ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἢ εἰς ἕτερον μέρος ὀριζόμενον ὑπ' αὐτῶν. Ἐὰν ὁ γάμος τελεσθῇ εἰς ἄλλο μέρος ἐκτὸς τοῦ δικαστηρίου τὸ δικαστήριον διορίζει δι' εἰδικῆς ἐγγράφου ἀδείας ἀντιπρόσωπον ἢ ἀποστέλλει αὐτόθι πρόσωπόν τι ἐκλεγόμενον μεταξὺ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ δικαστηρίου ἢ τοῦ ληξιαρχείου, τῶν διδασκάλων, τῶν ἱμαμῶν καὶ μουχταρῶν, τῶν συνοίκων καὶ ἄλλων ἐχόντων ἐπίσημον ἰδιότητα ἢ ἐκ τῶν προκρίτων τοῦ τόπου.

Ἄρθρον 10ον.

Οἱ Χριστιανοί, προκειμένου ἵνα τελέσωσι γάμον, ἀποτείνονται συνωδὰ τῷ 2ῳ ἄρθρῳ πρὸς τοὺς θρησκευτικοὺς ἀρχηγοὺς προσάγοντες καὶ τὰ ἀναγκαίουν τα ἐγγράφα συνωδὰ τῷ 41ῳ καὶ 42ῳ ἄρθρῳ τοῦ ὑπὸ χρονολ. 25 8/βρίου 333 προσωρινοῦ νόμου περὶ οἰκογενειακοῦ δικαίου τὰς ἀπαιτούμενας διατυπώσεις, οἱ δὲ θρησκευτικοὶ ὑπάλληλοι μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν νενομισμένων διατυπώσεων τῶν ἀπαιτούμενων συμφώνως πρὸς τὰς θρησκευτικὰς αὐτῶν διατάξεις, εἰδοποιοῦσι τὸ ὀλιγώτερον πρὸ εἰκοσιτεσσάρων ὥρῶν τὸ δικαστήριον ὅπως ἀποστείλῃ εἰδικὸν ὑπάλληλον εἰς τὸν τόπον τῆς τελέσεως τοῦ γάμου, τὸ δικαστή-

ριον μετὰ τὴν εἰδοποίησιν ταύτην συμφώνως τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀποστέλλει εἰδικὸν ὑπάλληλον ἐκ προσώπων ἐχόντων ἐπίσημον ἰδιότητα ἢ ἐκ τῶν προκρίτων τοῦ τόπου.

Ἄρθρον 11ον.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν οἱ μελλονύμφοι ἤθελον ἀποταθῆ εἰς τὸ δικαστήριον καὶ ζητήσῃ τὴν τέλεσιν τοῦ γάμου δηλοῦντες ὅτι οἱ θρησκευτικοὶ ἀρχηγοὶ ἀρνοῦνται νὰ τελέσωσιν αὐτὸν, συντάσσεται πρακτικὸν περιέχον τὰς ὡς ἄνω δηλώσεις. Ἐὰν τὸ δικαστήριον μετὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ προηγουμένως ἢ συνελεῖα ἐρωτήσεως τοῦ δικαστηρίου ἀπαντητικῶς δοθέντος καὶ τοὺς λόγους τῆς ἀρνήσεως περιέχοντος ἐγγράφου θεωρῶσῃ αὐτοὺς ἐπαρκεῖς ἢ αἰτήσεις τῶν μελλονύμφων ἀπορρίπτεται συνωδὰ ταῖς διατάξεσι τοῦ 3ου ἄρθρου.

Ἄρθρον 12ον.

Ἐὰν τὸ ἐγγράφον τὸ περιέχον τοὺς λόγους τῆς ἀρνήσεως ἤθελε κριθῆ ἀνεπαρκές, ἢ ἐὰν δὲν ἐδόθῃ ἀπάντησις ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς εἰς τὴν ἐρώτησιν τοῦ δικαστηρίου, συνωδὰ τῷ 5ῳ ἄρθρῳ δημοσιεύεται ὅτι ὁ γάμος θὰ τελεσθῇ καὶ ἐκτελοῦνται οἱ λοιπαὶ σχετικαὶ διατυπώσεις.

Ἄρθρον 13ον.

Ὁ δικαστὴς, ὁ ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ ἢ ὁ εἰδικὸς

ἀλεσταλμένος παρίσταται εἰς τὴν γαμήλιον τελετὴν καὶ συντάσσει πιστοποιητικὸν συνάψεως τοῦ γάμου. Ἐν τῷ ἐγγράφῳ τούτῳ ἀναγράφονται τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς τῶν μελλονύμφων ὡς καὶ αὐτῶν τῶν ἰδίων, ἡ ἰδιότης, ἡ τέχνη, ἡ ὑπηρεσία, ἡ κατοικία καὶ τὸ θρησκευμα αὐτῶν. Ἐπίσης ἀναγράφεται τὸ ὀνοματεπώνυμον τῶν μαρτύρων ἢ τῶν ἐπιτρόπων, ἡ ἰδιότης, ἡ ὑπηρεσία, ἡ κατοικία ὡς καὶ τὸ ὄρισθὲν ποσὸν τῆς προγαμιαίας δωρεᾶς (Μεχίρ), ὡς καὶ οἱ ὅροι οἱ προταθέντες κατὰ τὴν τέλεσιν τοῦ γάμου, ἐὰν δὲ οἱ μελλονύμφοι θελήσωσι νὰ ἐπισυνάψωσιν εἰς τὸ πιστοποιητικὸν τῆς συνάψεως τοῦ γάμου ἀντίγραφον συμφωνητικὸν συνταχθέντος μεταξὺ τῶν μελλονύμφων, ἐκτὸς τῶν ὡς ἄνω ὄρων, σημειοῦται ἐν αὐτῷ ὅτι ἐπισυνήθη τοιοῦτον ἐγγράφον καὶ ὑπογράφεται μετὰ τῶν παρόντων.

Ἄρθρον 14ον.

Τὰ πιστοποιητικὰ ταῦτα τῆς τελέσεως τοῦ γάμου συντάσσονται εἰς δύο ἀντίτυπα, ὧν ἓν μὲν ἀντίτυπον ἀντιγράφεται ἐν ἰδιαιτέρῳ βιβλίῳ τῶν γάμων καὶ διαζυγίων καὶ σημειοῦται κάτωθεν αὐτοῦ τὸ γεγονός ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου εἶτα δὲ τὸ μὲν ἐν ἀντίγραφον φυλάσσεται ἐν τῷ φακέλλῳ τὸ δ' ἕτερον ἀποστέλλεται εἰς τὸ ἀρχιερατικὸν γραφεῖον, αἰτήσῃ δὲ τῶν ἐνδιαφερομένων δίδεται αὐτοῖς καὶ ἀνά ἓν ἐπικεκυρωμένον αὐτοῦ ἀντίγραφον.

Ἄρθρον 15ον.

Ὁ σύζυγος ὁ διαζευγνύμενος τὴν σύζυγον αὐτοῦ δι' ὀριστικοῦ διαζυγίου, ἢ ὁ σύζυγος ὁ διαζευγνύμενος αὐτὴν δι' ἀνακλητηρίου διαζυγίου, ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς διαζεύξεως ἢ ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς διὰ τὰ ἔμμηνα ὠρισμένης προθεσμίας, ὀφείλει νὰ δηλώσῃ εἰς τὸν δικαστὴν τοῦ τόπου ἐγγράφως ἢ προφορικῶς ὅτι ἐτελέσθη ὁ γάμος. Ἐν περιπτώσει προφορικῆς δηλώσεως συντάσσεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου πρακτικὸν ὑπογραφόμενον ὑπὸ τοῦ διαζευγμένου συζύγου. Ἐὰν ὁ σύζυγος διαμένη ἔξω τῆς δικαστικῆς περιοχῆς τοῦ δικαστηρίου ἐνθα ἐτελέσθη ὁ γάμος δηλοῖ τὸ πρᾶγμα εἰς τὸ δικαστήριον τοῦ τόπου τῆς κατοικίας του.

Τὸ πρακτικὸν ὅπερ θὰ συνταχθῇ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἀποστέλλεται εἰς τὸ δικαστήριον τοῦ μέρους ἐνθα ἐτελέσθη ὁ γάμος. Εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις τὸ γεγονός τῆς διαζεύξεως καταγράφεται εἰς τὴν ἰδιαιτέραν στήλην τοῦ σχετικοῦ βιβλίου καὶ τοῦ μητρώου καὶ φυλάσσεται ἐν τῷ φακέλλῳ τῶν πρακτικῶν, γνωστοποιεῖται δὲ καὶ τὸ πρᾶγμα εἰς τὸ ἀρχιερατικόν.

Ἄρθρον 16ον.

Τὸ δικαστήριον τὸ ἐκδίδον ἀπόφασιν περὶ διαζεύξεως τῶν συζύγων ἢ περὶ διαλύσεως τοῦ γάμου ἢ περὶ τοπικῆς διαστάσεως αὐτῶν σημειοῖ τὸ πρᾶγμα, συνφθὰ τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ εἰς τὸ ἰδιαιτέρον μη-

τρῶον. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὸ δικαστήριον ἤθελε λάβῃ γνώσιν περὶ τῆς ἐπικυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν τοιούτων ἀποφάσεων διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ σημειοῖ ἐπίσης καὶ τὸ ἀποτέλεσμα εἰς τὸ μητρώον τῶν γάμων, οὐχ ἥττον τηροῦνται αἱ διατάξεις τοῦ 137ου ἄρθρου τοῦ προσωρινοῦ νόμου περὶ οἰκογενειακοῦ δικαίου. Ἐν ἡ περιπτώσει ὁ γάμος συνήφθη δι' ἄλλου δικαστηρίου ἢ ἡ ἀπόφασις περὶ διαζεύξεως ἐδόθη ὑπὸ τῶν διαιτητῶν, τὸ δικαστήριον τὸ ἐκδίδον τὴν ἀπόφασιν ἢ τὸ διορίζον τοὺς διαιτητὰς κοινοποιεῖ ἐν ἐπικυρωμένον ἀντίγραφον εἰς τὸ δικαστήριον τῆς περιοχῆς ἔνθα ἐτελέσθη ὁ γάμος, πρὸς καταγραφὴν.

Ἄρθρον 17ον.

Αἱ ἀποφάσεις αἱ λαμβανόμεναι ὑπὸ τῶν δικαστηρίων συμφώνως τῷ παρόντι κανονισμῷ εἶνε φύσει διοικητικῆς καὶ δὲν ἀποκλείουσι μετὰ τὴν σύναψιν τοῦ γάμου τὸ δικαίωμα ἐνστάσεων περὶ ἀκυρότητος τοῦ συνοικεσίου ἐπὶ τῇ βάσει νομίμων λόγων.

Ἄρθρον 18ον.

Τὰ ἄρθρα τὰ μὴ ἀντιβαίνοντα πρὸς τὰς διατάξεις τὰς ἐν τῷ παρόντι κανονισμῷ ἐξαιρετικῶς ἀναγραφόμενας περὶ τῶν μὴ Μουσουλμάνων ἰσχύουσι καὶ περὶ αὐτῶν ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει σχετικὴ διασάφησις.

Ἄρθρον 19ον.

Ὁ παρὼν κανονισμὸς ἰσχύει ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1334|1918.

Ἄρθρον 20όν.

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ἀνατίθεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης.

Διατάσσω τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος κανονισμοῦ καὶ τὴν κατάταξιν αὐτοῦ μεταξὺ τῶν νόμων τοῦ Κράτους.

Τῆ 6ῃ Ρεβί-ούλ-έββέλ 1336, 31η Δεκεμβρίου 333.

MEHMET REŞAT

**Ὁ Πρωθυπουργὸς
καὶ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν**

MEHMET TALAAT

Ὁ Σεῖχουλισλάμης

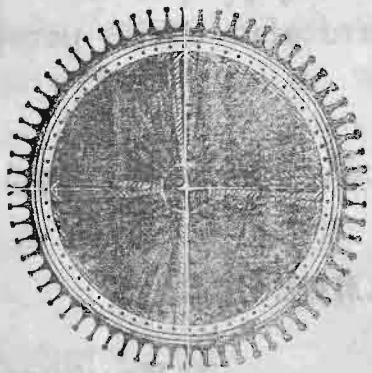
ΜΟΥΣΑ ΚΙΑΖΗΜ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν

EMBER

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

ΧΑΛΙΑ

Τεμάται Γρ. 15

Τὸ προϊόν διατίθεται ὑπὸ τοῦ μεταφραστοῦ ὑπὲρ τοῦ
ΣΥΣΣΙΤΙΟΥ ΒΑΛΑΤΑ